

برگزن چشم سیم عهد آفرین بار / در عانتی اش مسخر آفرینست

مرکز آموزش مدیریت دولتی

de

آشنایی با تشکیلات دولت جمهوری اسلامی ایران

نگارش

سید مهدی میرحسینی

۱۳۷۷

المعجم
١٣٢٨

المعجم

شابک ۹۶۴-۶۵۱۷-۳۷-۴ ISBN 964-6517-37-4

نام کتاب	: آشنایی باتشکیلات جمهوری اسلامی ایران
گردآوری	: سید مهدی میر حسینی
ناشر	: مرکز آموزش مدیریت دولتی
تیراژ	: ۲۰/۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ	: سوم
تاریخ چاپ	: ۱۳۷۷
لیتوگرافی، چاپ و صحافی	: موسسه چاپ و انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتی
تلفن	: ۲۲۲۲۶۲۷-۲۲۲۶۲۹۹ - دورنگار: ۲۲۲۳۹۶۷

آدرس: خیابان کریمخان زند خیابان استاد نجات الهی شمالی - شماره ۲۶۸

فهرست مطالب

۱	سخنی با خوانندگان
۳	پیشگفتار
۴	مدیریت
۷	بوروکراسی
۸	دولت
۱۰	تقسیم کار سازماندهی کلان دولت
۱۱	وظیفه قانونگذاری
۱۱	وظیفه اجرای قانون
۱۲	وظیفه قضایی و امر قضا
۱۲	آشنایی باتشکیلات و سازمان کار در امر قانونگذاری
۱۳	پارلمان یا مجالس مقننه
۱۵	کمیسیونها در مجلس
۱۶	آشنایی با دیوان محاسبات کشور
۱۸	آشنایی با سازمان کار امر تطبیق قوانین عادی
۲۰	آشنایی باتشکیلات و سازمان قوه قضاییه و امر قضا در کشور
۲۱	بخشهای مختلف تشکیلاتی قوه قضاییه
۲۱	رئیس قوه قضاییه
۲۲	دادگستری جمهوری اسلامی ایران

۲۲	دادسرا
۲۳	انواع دادسرا
۲۳	دادگاه
۲۵	دیوان عالی کشور
۲۶	تشکیلات دیوان عالی کشور
۲۷	شعبه‌های دیوان عالی کشور
۲۷	ایجاد وحدت رویه قضایی
۳۰	وزیر دادگستری
۳۲	سازمان وابسته به قوه قضاییه
۳۳	سازمان ثبت و اسناد و املاک کشور
۳۴	سازمان بازرسی کل کشور
۳۵	دیوان عدالت اداری
۳۷	سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور
۳۸	شرکت سهامی روزنامه رسمی کشور واحدهای
۳۹	دانشکده علوم قضایی و خدمات اداری
۴۰	آشنایی با سازمان کار و تشکیلات قوه مجریه
۴۰	قوه مجریه ریاستی
۴۱	قوه مجریه پارلمانی
۴۷	واحدهای اداری و اجرایی معمول و نظام اجرایی دولت
۴۷	معاونت
۴۸	اداره کل دفتر و مدیریت مرکز

۵۰	اداره قسمت و گروه
۵۱	واحدهای قانوناً معمول در نظام تشکیلاتی دولت
۵۱	وزارت خانه
۵۲	موسسه دولتی
۵۵	شرکت دولتی
۵۷	وضعیت وزارتخانه‌ها، موسسات و شرکت‌های دولتی
۵۷	وزارتخانه‌های عهده‌دار امور فنی و عمرانی
۵۹	وزارت راه و ترابری
۶۱	وزارت پست و تلگراف و تلفن
۶۱	وزارت مسکن و شهرسازی
۶۳	وزارت کشاورزی
۶۶	وزارت جهادسازندگی
۶۹	وزارت خانه‌های عهده‌دار امور صنعتی و تولیدی
۶۹	وزارت صنایع
۷۰	وزارت معادن و فلزات
۷۲	وزارت صنایع
۷۴	وزارت نفت
۷۵	وزارت خانه‌های عهده‌دار امور فرهنگی و آموزشی
۷۵	وزارت آموزش و پرورش
۷۷	وزارت فرهنگ و آموزش عالی
۷۹	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

۸۱	وزارت خانه‌های امور سیاسی و دفاع
۸۱	وزارت کشور
۸۳	وزارت امور خارجه
۸۴	وزارت اطلاعات
۸۵	وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح
۸۷	وزارت خانه‌های عهده‌دار امور اجتماعی و اقتصادی
۸۸	وزارت امور قضایی و دارایی
۹۰	وزارت بازرگانی
۹۱	وزارت تعاون
۹۲	وزارت کار و امور اجتماعی
۹۵	وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
۹۹	آشنایی با نهادهای انقلاب اسلامی

سخنی با خوانندگان

نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران از ابتدای پیدایش و ظهور خود برای این باور بوده که این میهن اسلامی را باید از نو ساخت و به کشوری آباد مبدل نمود و در این مسیر باید از نعمت‌های عظیم خدادادی بهره گرفت.

تحقق این هدف مستلزم به کارگیری نیروهای مؤمن، متعهد، متخصص و دلسوز می‌باشد که بتواند مسئولیت‌های اجرایی را بردوش گرفته، با برنامه‌ریزی دقیق و فراهم آوردن ابزار مناسب، به سازندگی این کشور همت گمارند.

این امر ضرورت استفاده از آموزش برای تجهیز نیروهای جدیدالاستخدام را بیش از پیش آشکار ساخت به طوری که در برنامه پنج ساله اول توسعه اقتصادی و اجتماعی توجهی ویژه به موضوع آموزش شده است.

مرکز آموزش مدیریت دولتی که رسالت آموزش و تجهیز نیروی انسانی مورد نیاز نظام اداری کشور را عهده‌دار است، کوشیده است با فراهم آوردن توان و امکانات لازم زمینه‌ای مناسب برای آموزش نیروهای جدیدالاستخدام ایجاد نماید و با برنامه ریزی و اجرای دوره‌های آموزشی عمومی (توجیهی) بدو خدمت در تهران و مراکز استانها شرکت کنندگان را با برخی از ویژگیهای نظام جمهوری اسلامی ایران آشنا ساخت و ضمن دادن آگاهی لازم به آنان در مورد محیط کار و حقوق و وظایفشان، جایگاه کارکنان را در این نظام برای آنان روشن نماید.

در همین راستا، این مرکز بر آن شده است که از امکانات سیمای جمهوری اسلامی نیز استفاده نماید تا از این طریق بتواند ضمن گسترش و تعمیق فرهنگ آموزش، نیازهای آموزشی کارکنان جدیدالاستخدام را در اقصی نقاط کشور و در حداقل زمان تأمین نماید.

کتابی که در پیش روی دارید به وسیله آقای سیدمهدی میرحسینی و براساس

برنامه‌های ضبط شده تلویزیونی تهیه و تدوین شده است . به گمان مامطالعه این کتاب همراه با استفاده از برنامه‌هایی که در همین رابطه از تلویزیون پخش خواهد شد می‌تواند اطلاعات عمومی مورد نیاز کارکنان جدیدالاستخدام را کامل نموده ، راه ورود آنان به خدمت رسمی دولت را هموار سازد .

مرکز آموزش مدیریت دولتی

پیشگفتار

صورت بندی و تشکیلات سیاسی اداری دولت‌ها، مهمترین ابزار برای تحقق اهداف آنها و مشخص ترین وسیله مجرای ارتباط دولت‌ها با مردم و اقشار گوناگون تشکیل دهنده آن است به وسیله‌ای که نه تنها در مقام یک ابزار مدیریتی، بلکه بیش از آن در حکم یک عامل سیاسی در اختیار دولت‌هاست تا از آن به طریق تکالیف و مسئولیت‌های قانونی و عرفی خود را انجام دهند.

تأثیر و توانایی ارگانهای تشکیل دهنده هر حاکمیت در توسعه و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی جامعه تحت اداره آن به اندازه‌ای است که به حق «تشکیلات را عامل پیشرفت تمدن» نامیده‌اند.

به این ترتیب بدیهی است آشنایی با تشکیلات سیاسی اداری عهده‌دارند تنظیم و ارائه خدمات عمومی و اعمال حفظ حاکمیت دولت جمهوری اسلامی ایران برای همگان و به خصوص کارگزاران و کارمندان دولت تا چه حد ضروری است.

با این تصور کتابی که فراروی شماست تهیه و تنظیم گردیده و در آن سازمان کار دولت به مفهوم کل حاکمیت کشور در بخشهای سه گانه تقنینی، قضایی و اجرایی معرفی و سعی شده است روابط ارگانیک و سازمانی میان آنها تبیین و تشریح گردد. بر این اساس ابتدا مفاهیم اصلی بحث تعریف و آنگاه مبانی تقسیم کلان کار در دولت مورد ملاحظه قرار گرفته است. پس از آن در حد نیاز کم و کیف صورت بندی و مجاری عمده اداره امور در بخشهای یادشده و عمده‌ترین قالب‌ها و اشکال سازمانی معمول در تشکیلات دولت و همچنین نهادهای انقلابی برخاسته از متن انقلاب شکوهمند اسلامی مورد شناسایی و معرفی قرار گرفته‌اند.

با تقدیم ما حاصل این تلاش به همه کارگزاران متعهد و انگیزه‌مند و اعضا خانواده بزرگ دولت جمهوری اسلامی ایران درسراسر کشور، امید آن داریم که مضامین آن بتواند به سهم خود، موجبات کارآمدی و اثربخشی بیشتر نظام اجرایی کشور را فراهم آورد و بر توفیق همه راه حفظ مصالح جامعه اسلامی بیفزاید.

ان شاء الله

همانگونه که اطلاع دارند بحث « آشنایی با تشکیلات دولت و نهادهای انقلاب اسلامی » یکی از موضوعات ۵ گانه‌ای است که برای تدریس در دوره‌های آموزش عمومی کارکنان دولت « توجیهی بدو خدمت » پیش بینی شده است . در این مبحث همقطاران اداری ما باید با سازمان کار دولت ، زمینه‌های کار و موضوع ماموریت هریخش و نحوه ارتباط بخشها و قسمتهای مختلف تشکیلات دولت باهم ، آشنا شوند .

آغاز بحث اول به دلیل کاربرد چند مفهوم اساسی و کلیدی در مباحث ، بی‌شک موکول به تبیین و تعریف چند واژه است که ناچار باید پیرامون آنها به یک برداشت مشترک برسیم .

مفاهیم مورد نظر عبارتند از : ۱- مدیریت ۲- بوروکراسی « تشکیلات دولت » ۳- دولت

۱- مدیریت

می‌خواهیم بدانیم مفهوم مدیریت به عنوان یکی از اساسی ترین ، شفاف‌بخش‌ترین ، حساس ترین و جدی ترین فعالیت های بشری در دنیای امروز چیست ؟

برای مدیریت به تعداد صاحب نظران و اندیشمندان این عرصه ، تعریف وجود دارد . بعضی از علما و نظریه پردازان این رشته به عناصر تشکیل دهنده آن پرداخته‌اند و پاره‌ای ماحصل این فعالیت را در تعریف آن آورده‌اند . از تلخیص و تنظیم مباحث گوناگون مربوط به این مفهوم ، شاید بتوان تعریف ذیل

را در مقام تبیین مفهوم مدیریت عنوان نمود :

« مدیریت علم و هنر بکارگیری معقول منابع سه گانه انسانی ، مالی و مادی و فیزیکی است با رعایت دو اصل مهم کارایی و اثربخشی و در راستای تحقق اهداف از قبل تعیین گردیده و در چهارچوب ارزشهای غالب و پذیرفته شده . »
در تشریح و توضیح این تعریف چند نکته باید روشن تر گردد :

الف : علم و هنر بودن مدیریت :

مدتهای مدیدی برسر اینکه آیا مدیریت علم است و یا هنر بحث و جدل وجود داشته است .

پاره‌ای از علما نظر به هنر بودن و طبعاً ذاتی بودن مدیریت داشته‌اند و پاره‌ای بر علم بودن و اکتسابی بودن و قانونمند بودن آن تأکید می‌ورزیده‌اند . امروزه نتیجه این مباحث و برخورد اندیشه‌ها حکایت از هم علم بودن و هم هنر بودن مدیریت دارد .

علم است به دلیل آنکه بسیاری از جنبه‌های عملی آن از تکنیک‌های بشر ساخته و بشر اندیشیده بهره می‌جوید همچون برنامه‌ریز ، سازماندهی ، کنترل و نظارت و هنر است به دلیل آنکه ویژگیهای فردی و خصوصیات روانی و فکری و روحی مشخص نیز در کیفیت مدیریت و رهبری وی مؤثر و دخیل است . علم است به دلیل آنکه دارای اصول نسبتاً

ثابت می‌باشد و هنر است به آن دلیل که از ویژگیهای فردی مدیر تأثیر می‌پذیرد .

ب: منابع سه گانه

برای اداره هر واحد کوچک و یابزرگ سه منبع اصلی در اختیار مدیر قرار می‌گیرد. منابع انسانی یعنی همکاران و نقش آفرینانی که برای انجام کار و ایفای نقش انتخاب می‌گردند. منابع مالی یعنی اعتباراتی که در قالب بودجه هر ساله به دستگاه اختصاص می‌یابد و مدیر می‌تواند با رعایت قوانین و ملاحظات مربوط آنها را هزینه کند. منابع مادی یا فیزیکی بعضی تأسیسات، تجهیزات و امکانات مادی که جهت بهره‌برداری در اختیار مدیر قرار داده می‌شود مانند ماشین‌آلات، ساختمان، نور، انرژی، تلفن و سایر وسایل.

ج: کارآیی و اثربخشی

«کارآیی تعریف می‌گردد از نسبت ستانده هر تشکیلات به داده آن» کارآنی یا راندمان یعنی نسبت آنچه از تلاش و تکاپوی تشکیلات حاصل شده به آنچه به صورت منابع در تشکیلات به مصرف رسیده است.

«اثربخشی یعنی نسبت و میزان تحقق اهداف تشکیلات» به تعبیری یعنی میزان وصول به اهداف تعیین شده هر سازمان و تشکیلات. بنابراین کارآیی مفهوم و موضوعی اقتصادی و اثربخشی اساساً مفهومی کیفی و اجتماعی است. کارآیی یعنی کاری را درست انجام دادن و اثربخشی یعنی کار درست انجام دادن.

د: استفاده معقول:

« نحوه و تهیه و ترکیب و به کارگیری منابع سه گانه در اختیار مدیر ، یعنی ترکیب و بکارگیری ای که بیشترین کارایی و اثربخشی را داشته است ، استفاده معقول می نامند.»

۲- بوروکراسی:

برای بوروکراسی مفاهیم گوناگونی تبیین گردیده است تا جایی که مفاهیم هفت گانه بوروکراسی مشهورند . بعضی از این مفاهیم از بوروکراسی برداشت ذهنی و مفهومی مثبت ارائه داده اند و بعضی بانوعی بدبینی به تبیین مفهومی نکوهیده و منفی در این رابطه پرداخته اند .

مارکس : تعبیری که به بوروکراسی مفهومی منفی بخشیده و برناکاری سازمان و یا سازمان ناکارآمد و غیر مؤثر اشاره دارد ؛

ماکس وبر: سازمان کار آمد بی عیب و نقص را معادل بوروکراسی شناخته و بر جنبه مثبت امر تأکید و توجه دارد .

پیتر بلاو: بوروکراسی را ترتیبات و تشکیلاتی می داند که وظایف پیچیده و ماموریت های بزرگ را انجام می دهد فارغ از هرگونه تأکید منفی و یا مثبت بر آن مفهوم گذشته از مفاهیم چند گانه فوق الذکر ، بوروکراسی را می توان این گونه تعریف نمود: « بوروکراسی سازمان بزرگی است که حداقل چهارویژگی عمده ذیل را داشته

باشد :

الف: قانون مداری: به این معنی که کلیه حرکات ، مناسبات و اقدامات براساس قانون و مقررات صورت پذیرد .

ب: سلسله مراتب: منظور آنست که اختیارات و قدرت در بوروکراسی در چند سطح معین توزیع و تثبیت شده است .

ج: ثبت و ضبط وقایع یا بایگانی اطلاعات:
وجود فرهنگ مکتوب در بوروکراسی و اصرار به حفظ و نگهداری اسناد ، مدارک و سوابق.

د: غیر شخصی بودن:
به این معنی که در بوروکراسی همه تصمیمات و اعمال در خدمت اهداف بوروکراسی است نه تابع علایق ، خواسته‌ها و یا منویات افراد . و از طرفی موقعیت‌ها ، پست‌ها و مناصب با توجه به تواناییها و صلاحیت‌های افراد توزیع می‌شوند نه براساس روابط و ملاحظات و منافع شخصی و گروهی .

۳- دولت

از دولت تعاریف و تعبیر مختلفی شده است .
معنای برون مرزی دولت به عنوان یک جامعه سیاسی از جمع عناصر ذیل است :

الف : جمعیت انبوه سازمان یافته .

ب : قلمرو جغرافیایی معین یا سرزمین .

ج : ساختار و تشکیلات سیاسی . (نمودار)

د : هیئت حاکمه .

درمعنای درون مرری ، دولت به مفهوم مجموعه دستگاههای قانونگزاری ، قضایی ، و اجرائی در یک کشور است .

در مبحث « آشنایی با تشکیلات دولت ، منظور سراسر بحث ما از دولت ، تعریف اخیرالذکر است به این معنا که سعی می‌گردد دوستان شرکت کننده باتشکیلات و سازمان هریک از قوه سه گانه آشنا گردند و حتی المقدور مأموریت‌های هریک و مناسبات بین آنها روشن و مشخص گردد .

تقسیم کار و سازماندهی کلان دولت

اولین مرحله تقسیم کار در دولت و سازماندهی ارکان آن ، تفکیک قواست . ارسطو در کتاب سیاست می نویسد : « هر حکومت دارای سه قدرت است و قانونگذار خردمند باید حدود هریک از این سه قدرت را بازشناسد . اگر این سه قدرت به درستی سازمان یابد ، کار حکومت یکرویه است . اختلاف در شیوه تنظیم این قدرتهاست که مایه اختلاف در سازمان حکومت ها می شود .

نخستین این سه قدرت هیاتی است که کارش بحث و مشورت در مصالح عام است . دومین آنها به فرمانروایان و مشخصات و حدود صلاحیت و شیوه انتخاب آنان مربوط می شود . سومین قدرت ، کارهای دادرسی را دربرمی گیرد .^(۱)

باملاحظه عبارات فوق معلوم می شود که توجه ارسطو و سایر حکما از ادوار باستان معطوف به شناخت و تشخیص قوای گوناگون موجود در جامعه بوده است و کوشش درجهت تمایز هر یک از این قوا ، بیان خصایص و نقش آنها و همچنین تعیین دستگاهی مناسب برای از قوه به فعل درآوردن آنان از همان آغاز ذهن بشر را به خود مشغول داشته است . در اواخر قرن هفدهم جان لاک انگلیسی یکی

از نخستین کسانی است که نظریه تفکیک قوا را عنوان می‌کند .
 لاک در رساله‌ای در باب « حکومت مدنی » در هر دولت سه وظیفه اساسی تشخیص می‌دهد : « قوه مقننه ، قوه مجریه ، قوه متحده »
 بیان نظری دقیق تفکیک قوا و همچنین شیوه‌ای که امروز در غالب قوانین اساسی کشورهای دنیا جنبه کلاسیک یافته ، دست آورد منتکیو متفکر فرانسوی قرن هیجدهم است که در کتاب روح‌القوانین (۱۷۴۸) وی آمده است .
 وی در نهایت مباحث و نظریات خود ، سه وظیفه اساسی را در جامعه مشاهده می‌کند :

الف - وظیفه قانونگذاری :

این وظیفه و مأموریت یعنی مکانیسمی که براساس تأمل ، مشاور ، تبادل نظر و مقاوضه دست به قاعده‌گذاری و وضع مقرراتی می‌زند که لازم الاجراست . وظیفه مذکور به مجلس یا مجالس مقننه سپرده می‌شود .

ب : وظیفه اجرای قانون :

این تکلیف یعنی آن الزامی که مقررات و قوانین وضع شده را باید به اجرا گذاشت و از قوه به فعل درآورد تا از این طریق نظم عمومی حفظ شود و رابطه افراد بایکدیگر و یا اجتماع . تمشیت پذیرد و کارها بالگوی قانونی براساس موازین قابل احترام سرانجام پذیرد . این وظیفه متعلق به حکومت است .

ج: وظیفه قضائی و امر قضا:

این وظیفه و ماموریت به آن معنی است که آنچه را باید برای رفع اختلافات مردم بایکدیگر و مردم یا جامعه و قواعد و موازین به کار برد باید توسط ساختاری مستقل و مشخص صورت پذیرد. قضات و دادگاهها این وظیفه را به مرحله اجرا در خواهند آورد.

تأثیر عقاید منتسکیو یا شاید بهتر باشد بگوییم التقاطی از نظرات وی با عقاید سایر صاحب نظرانی نظیر ژان ژاک روسو را می توان مشخصاً در قانون اساسی ۱۷۸۷ ایالات متحده آمریکا و همچنین قوانین اساسی بعد از انقلاب فرانسه مشاهده کرد.

آشنایی به تشکیلات و سازمان کار امور قانونگذاری در جمهوری اسلامی ایران:

منظور از قوه مقننه، وجوه مکانیسمی در جامعه است که به وضع قواعد و مقررات پردازد تا روابط اجتماعی حد و مرز پذیرد، حق و تکلیف در چهارچوبه‌ای با خطوط روشن رسم شود و افراد با یکدیگر و یا جامعه متشکل و یاد دولت در بستر قواعد معینی عمل کنند.

امروز از حیث مکاتب حقوقی هر قاعده‌ای که از دستگاه مسئول قانونگذاری یعنی پارلمان یا مجالس قانونگذاری (مقننه) برخاسته باشد، همان قانون است. به تعبیری در تکوین مفهوم قانون دستگاه واضع و صادر کننده قانون بیشتر از محتوی و معنی درون ذاتی آن اهمیت می‌یابد.

پارلمان یا مجالس مقننه :

در اعمال قوه مقننه از دیر باز توسل به دو نظام تک مجلسی و دومجلسی معمول بوده است. نظامهای دومجلسی هم در دولت‌های فدرال و هم در دولت‌های بسیط معمول بوده و هست.

یکی از مشخصات دولت فدرال ، خصیصه دوگانگی در ساخت‌بندی آن است . به بیان ساده‌تر در یک دولت فدرال باید اولاً ارگانی بوجود آید که دولت‌های عضو دولت فدرال را در وحدت و به صورت یگانه تجسم بخشد و ثانیاً اندامی وجود داشته باشد که شخصیت و موجودیت هریک از دول عضو را به خوبی معرفی کند .

نقش اول به عهده مجلس نمایندگان (در آمریکا) شورای ملی (در سوئیس) و سویت اتحاد (شورای اتحاد) در (جماهیر شوروی سابق) و نقش دوم به عهده مجلس سنا (در آمریکا) ، شورای دولت‌ها (در سوئیس) و سویت (شورای ملیت‌ها) در (اتحاد جماهیر شوروی سابق) واگذار شده است .

البته نظامهای دومجلسی در سایر کشورهای فدرال نظیر آلمان ، هندوستان ، یوگسلاوی و امثال آنها نیز وجود دارد پس در کشورهای فدرال دومجلس وجود دارد: یکی منبعث از مردم که در مجموع دیده شوند و دیگری متشکل از نمایندگان مخصوص هریک از دولت‌های عضو که البته نحوه انتخاب این نمایندگان از هر کشوری نسبت به کشور دیگر تفاوت می‌کند .

در دولت‌های بسیط نیز نظامهای دومجلسی تاریخچه‌ای مفصل دارد که ریشه آن را باید در تاریخ حقوق انگلیس جستجو کرد .

منتسکیو یکی از نخستین متفکرانی است که با مطالعه و ملاحظه نهادهای سیاسی موجود در انگلیس کوشش کرده است که برای وجود دومجلس در این کشور

توجیهی نظری عرضه کند و این قلمرو استدلال را به شکلی وسعت بخشد که نظام دو مجلسی را در همه جا امری لازم و حیاتی بشمارد. به خصوص آنکه در چهارچوب تئوری تفکیک قوا و تعادل آنها در پی آن بود که یکی از مجالس آن دیگری را مهار نماید.

استدلال موافقان و مخالفان نظام دومجلسی بحثی مفصل است که در این مکتوب نمی‌گنجد اما به اختصار باید گفت که موافقان امر معتقدند که اگر مجلس واحد باشد، قدرت فوق العاده‌ای کسب می‌کند و حکومت ضعیف می‌شود و حرکت‌های پارلمانی مرتباً موجبات سقوط کابینه را فراهم می‌سازد علاوه بر آن موافقان اعتقاد دارند مجلس اول نماینده امواج زود گذر افکار عمومی است و نمایندگان آن اکثراً جوان، حرارتی، پرشور، نوجو و تغییر طلب اند که چه بسا اتفاق می‌افتد که تحت تأثیر جوو شرایط حاکم تصمیماتی بگیرند و قواعد و قوانینی وضع کنند که نهایتاً به سود جامعه نباشد مجلس دوم می‌تواند جلوی اینگونه تصمیمات شتاب آمیز، سریع و ناپخته را بگیرد.

مخالفان اینگونه استدلال‌ها اعتقاد دارند بتدریج از قدرت مجلس دوم در نظامهای دو مجلسی کاسته می‌گردد و در انگلیس دومجلسی که قدرت مجلس لردان کم شده به گونه‌ای که می‌توان گفت انگلیس به سوی نظام تک مجلسی پیشرفته است، قوه مجریه و به خصوص نخست وزیر و هیئت وزراء تقویت شده و بیشتر اختیارات را در دست دارند.

علاوه بر آن مخالفان می‌گویند که طبع کارهای پارلمانی کندی این دست و آن دست کردن و عدم سرعت را ایجاد می‌کند حال اگر به مجلس اول، مجلس دیگری را هم علاوه کنیم بر کندی کار افزوده خواهد گردید.

بهر تقدیر باتوجه به استدلالهای مخالفان و موافقان هر کشور یکی از نظامهای دوگانه را دز ساختار قانونگزاری خود پذیرفته است. نظام جمهوری اسلامی در قانون اساسی نظام یک مجلسی را پذیرفته و در چهارچوب ساختار ناشی از آن عمل می‌کند.

این مجلس ۲۷۰ نماینده دارد که از سال ۱۳۶۸ به بعد هر ده سال حداکثر ۲۰ نفر بر آن افزوده می‌گردد و قوه مقننه از طریق آن اعمال می‌گردد. مجلس به لحاظ ساختاری از جلسات عمومی، کمیسیونها و واحدهای اداری و پشتیبانی داخلی تشکیل می‌شود که یک مؤسسه اقماری وابسته تشکیلات آن را تکمیل می‌کند.

کمیسیونها در مجلس:

به اعتبار احکام مندرج در قانون اساسی و براساس مفاد آیین‌نامه داخلی مجلس، به منظور بررسی و اصلاح و تکمیل لوایح دولت و طرحهای قانونی و همچنین به منظور تهیه و تمهید طرحهای لازم و انجام وظایف قانونی دیگری که برعهده مجلس گذاشته شده است، شکل های تخصصی خاصی در مجلس ایجاد می‌گردد. تعداد و حدود صلاحیت‌های کمیسیونهای دائمی مجلس و همچنین عناوین آنها که معمولاً برحسب وظایف وزارتخانه‌ها و نهادهای رسمی کشور تشکیل می‌شوند، در آیین‌نامه داخلی مجلس که خود به تصویب $\frac{2}{3}$ نمایندگان مجلس رسیده است، معین می‌گردد. اعضاء کمیسیونها را نمایندگان مجلس تشکیل می‌دهند که خود براساس:

- میزان و رشته تحصیلی نمایندگان

- سوابق کاری و تجربی نمایندگان

- علائق شخصی نمایندگان

و براساس تصمیم هیئت ریسه مجلس ، انتخاب می شوند. هر کمیسیون می تواند باتصویب اکثریت اعضاء خود برای مشاوره از صاحب نظران خارج از مجلس نیز استفاده کند .

اسامی پاره‌ای از کمیسیونهای دایمی مجلس شورای اسلامی به شرح ذیل قابل ذکرند:

- کمیسیون برنامه و بودجه

- کمیسیون آموزش و پرورش

- کمیسیون سیاست خارجی

- کمیسیون نفت

- کمیسیون امور دفاعی

- کمیسیون شوراها و امور داخلی

- کمیسیون امور اداری و استخدامی

- کمیسیون کار و امور اجتماعی

- کمیسیون کشاورزی

تعداد کمیسیونهای دایمی مجلس بالغ بر هفده مورد می گردد.

آشنایی با دیوان محاسبات کشور :

دیوان محاسبات کشور دستگاهی است که مستقیماً زیر نظر مجلس شورای اسلامی

می‌باشد و سازمان و اداره امور آن در تهران و مراکز استانها به موجب قانون تعیین می‌گردد.

دیوان محاسبات کشور به کلیه حسابهای وزارتخانه‌ها، مؤسسات، شرکتهای دولتی و دیگر دستگاههایی که به نحوی از انحاء از بودجه کل کشور استفاده می‌کنند به ترتیبی که قانون مقرر می‌دارد (عمدتاً قانون محاسبات عمومی و قانون تأسیس دیوان و اصلاحات مربوط) رسیدگی یا حسابرسی می‌نماید تا هیچ هزینه‌ای از اعتبارات مصوب تجاوز نکند و هروجهی و اعتباری در محل خود مورد مصرف قرار گیرد. این دیوان حسابها و اسناد و مدارک مالی مربوط را برابر قوانین و مقررات جمع‌آوری گزارش تفریغ بودجه هر سال را همراه با نظرات خود به مجلس شورای اسلامی تسلیم می‌کند. این گزارش (تفریغ بودجه) باید به طریق مقتضی در دسترس عموم مردم گذاشته شود.

آنگونه که ملاحظه می‌شود برای آشنایی با دیوان محاسبات لازم می‌گردد بایکی از مفاهیم اساسی و مهم اداری و مدیریتی یعنی «بودجه» آشنا شویم.

بودجه برنامه مالی یک ساله هر تشکیلات و در راس آن دولت است مشتمل بر پیش‌بینی درآمد و سایر منابع تأمین اعتبار و برآورد هزینه‌ها در جهت نیل به اهداف از پیش تعیین شده. دیوان محاسبات کشور که براساس قانون مصوب سی و یکم اردیبهشت ماه ۱۳۵۳ تشکیل گردیده، سازمانی است که هدف آن رسیدگی و اتخاذ تصمیم نسبت به حساب درآمد و هزینه و اسناد هزینه وسایر دریافت‌ها و پرداخت‌ها و کلیه عملیات و مدارک و اسناد هزینه وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و تفریغ حسابهای مربوط و همچنین اظهار نظر درباره گردش امور مالی وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی است.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اصل پنجاه و چهارم و اصل پنجاه و پنجم مأموریت و حدود صلاحیت‌های دیوان را مشخص نمود تا به ترتیبی که قوانین عادی و موضوعه مقرر می‌دارند ، انجام دهد .

براساس پیش بینی های لازم در قانون دیوان محاسبات کشور ، دیوان دارای شعب به تعداد لازم ، یک داد سرا و تعداد کافی ممیز حساب و مستخدمین اداری خواهد بود . هر شعبه مرکب از چند مستشار است که یکی از آنها رئیس شعبه خواهد بود . ریاست دیوان به پیشنهاد رئیس مجلس و رای نمایندگان در جلسه عمومی انتخاب می‌گردد .

دیوان محاسبات کشور هرنوع تخلف از مقررات قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات مالی محاسباتی مربوط را رسیدگی و به هیئت‌های مستشاری خود ارجاع می‌دهد . متخلفین با اعلام دادستان دیوان و به موجب رای هیئت‌های مستشاری حسب مورد به مجازات‌های مقرر در قانون محکوم می‌شوند .

کلیه ذیحسابان ملکفند نسخه اول صورتحساب دریافت و پرداخت هرماه را به همراه اصل اسناد و مدارک مربوطه منتهی تا آخر ماه بعد و حساب نهایی هر سال را حداکثر تا پایان خرداد ماه سال بعد به دیوان محاسبات کشور تحویل نمایند تا براساس مقررات مورد رسیدگی قرارگیرد .

آشنایی با سازمان کار امر تطبیق قوانین عادی با قانون اساسی و احکام

شرع

برای ورود به این مبحث شایسته و لازم خواهد بود ابتدا هریک از دو مفهوم »

قانون اساسی» و «قانون عادی یا موضوعه» را تعریف و تبیین کنیم.

«قانون اساسی دربرگیرنده احکامی است که اساس روابط بین حکومت و مردم را ترسیم و تعیین می‌کند و معمولاً توسط یک مرجع صلاحیت‌دار علیحده تصویب می‌شود» این سند ملی حدود صلاحیت‌ها و اختیارات و مسئولیت‌های بخش مختلف حاکمیت را روشن نموده تشکیلات کلان حکومت را ترسیم می‌کند.

«قانون عادی یا موضوعه» مجموعه احکام لازم الاجرائی است که توسط مجلس یا مجلسین مقننه هر کشور تصویب و مناسبات بین مردم در جامعه را تنظیم و تدفیق می‌سازد.»

یکی از احکام اساسی و جدی در قوانین اسای کشورها ناظر بر عدم مغایرت قوانین عادی با قانون اساسی است که کشورها عمل انطباق آیندو باهم را درزمره اهداف و ماموریت‌های اساسی یک تشکل قانونی و صلاحیت‌دار قرار می‌دهند.

در پاره‌ای از کشورها عمل تطبیق در طول قوه مقننه صورت می‌پذیرد به این معنی که نهادی در طول عمل قانونگزاری امر تطبیق و مقایسه را انجام و در صورت مغایر بودن موارد را جهت اصلاح به مجلس قانونگزاری ارجاع می‌نماید. کشورهای فرانسه، کره جنوبی و ایران درزمره کشورهایی با این شیوه کار قرار می‌گیرند.

در بعضی از کشورها این امر مقایسه و تطبیق در عرض و دربخش دیگری از حاکمیت صورت می‌پذیرد که صورت معمول آن انجام این مهم در قوه قضائیه است. این تشکل قانونی عموماً در صورت «دادگاه» یا «محکمه» قانون اساسی و باعضویت قضات شایسته و صالح امر تطبیق را در قالب یک دعوی بررسی و حکم لازم را صادر می‌کند. از کشورهای ایتالیا، آرژانتین و ترکیه می‌توان در این گروه یاد نمود.

در ساختار کلان نظام جمهوری اسلامی ایران و به اعتبار اصل نود و یکم قانون

اساسی به منظور پاسداری از احکام اسلام و قانون اساسی از نظر عدم مغایرت مصوبات مجلس شورای اسلامی با آنها (منظور احکام اسلامی و احکام قانون اساسی است) شورایی به نام شورای نگهبان عهده‌دار این مهم گردیده است .

این شورا دارای دوازده عضو یعنی شش عضو فقیه عادل و آگاه باانتخاب رهبری و شش نفر حقوقدان مسلمان در رشته‌های مختلف حقوقی است که به پیشنهاد رئیس قوه قضاییه و انتخاب مجلس برگزیده می‌شوند .

کلیه مصوبات مجلس (به غیر از اعتبارنامه نمایندگان) باوجود شورای نگهبان اعتبار دارد لذا باید به این شورا فرستاده شوند شورا حداکثر ظرف مدت ده روز از تاریخ وصول نظر خود را در این رابطه اعلام می‌دارد . عمل تطبیق مصوبات با احکام اسلام برعهده فقهای شورا است اما عمل انطباق باقانون اساسی توسط همه اعضاء مورد بررسی قرار گرفته و نظر اکثریت اعضا مناط اعتبار است .

به لحاظ تشکیلاتی و ساختاری شورای نگهبان دارای یک دبیرخانه تخصصی است که زیر نظر دبیرشورا که از میان اعضاء انتخاب می‌گردد اداره می‌شود .

« آشنایی با تشکیلات و سازمان کار قوه قضاییه و امر قضا در کشور :

قوه قضایی قوه‌ای است مستقل که پشتیبان حقوق فردی و اجتماعی و مسئول تحقق بخشیدن به عدالت است .

وظایف اساسی این قوه به شرح زیر می‌باشد :

۱- رسیدگی و صدور حکم در مورد تظلمات ، تعدیلات ، شکایات ، حل و فصل دعاوی و رفع خصومات و اخذ تصمیم و اقدام لازم در آن قسمت از امور حسبه که

قانون معین می‌کند .

۲- احیای حقوق عامه و گسترش عدل و آزادیهای مشروع

۳- نظارت بر حسن اجرای قوانین

۴- کشف جرم تعقیب ، مجازات و تعزیر مجرمین و اجرای حدود و مقررات

مدون جزائی اسلام .

۵- اقدام مناسب برای پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمین .

بخشهای مختلف تشکیلاتی قوه قضاییه :

تشکیلات و سازمان کار قوه قضائیه از پنج بخش به وجود آمده است .

۱- رئیس قوه قضاییه :

به منظور انجام مسئولیت‌های قوه قضائیه در کلیه امور قضائی ، اجرائی و اداری مقام معظم رهبری یک نفر مجتهد عادل و آگاه به امور قضائی و مدیر و مدبر را برای مدت پنج سال به عنوان رئیس قوه قضاییه تعیین می‌نماید که عالیت‌ترین مقام قوه قضاییه است .

با اصلاح قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ریاست قوه قضاییه از صورت یک مدیریت جمعی و شورایی (شورایی عالی قضایی) به صورت مدیریت فردی تبدیل گردید . وظایف اساسی مدیریت عالی قوه قضاییه ، ایجاد تشکیلات لازم در دادگستری تهیه لوایح قضایی و استخدام قضات ، شایسته و عزل و نصب آنها و انجام سایر امور اداری آنها طبق قانون است .

۲- دادگستری جمهوری اسلامی ایران

دادگستری جمهوری اسلامی ایران را که در واقع بدنه اصلی و عملیاتی تشکیلات امر قضا در کشور است، اساساً می‌توان مشتمل بر دادسراها و دادگاهها در سراسر کشور دانست.

* دادسرا

دادسرا در کشور ما پس از استقرار نظام مشروطه، تحت نفوذ و تأثیر فرهنگ غربی و خصوصاً به تقلید از کشور فرانسه تأسیس گردید و هر روز قلمرو فعالیت آن افزایش یافت. در حال حاضر دادسراها وظایف و تکالیف مهمی به عهده دارند که در ادامه بحث به اختصار توضیح داده می‌شود.

در سابق دادسرا را اداره مدعیان عمومی می‌گفتند: دادسرا تشکیلاتی است که در آن دادستان، دادیار و بازپرس همکاری می‌کنند. دادسرا یک نهاد مشترک حقوقی و جزایی است و وظیفه آن حفظ حقوق عامه، نظارت در حسن اجرای قوانین و تعقیب کیفری بزهکاران است. ریاست دادسرا با دادستان است که معاون وی با انجام قسمتی از وظایف دادسرا به او کمک می‌کند و در غیاب وی نقش جانشین او را ایفا می‌نماید.

دادیار: صاحب منصبی است که به نمایندگی از طرف دادستان انجام وظیفه می‌کند. در گذشته دادیار را وکیل عمومی می‌گفتند.

بازپرس: قاضی تحقیق، مستنطق و یا بازپرس صاحب منصبی است که تحقیق مقدماتی جرایم و جمع‌آوری دلایل له و علیه متهم به عهده اوست و تحت نظارت

دادستان وظایف قانونی خود را انجام می‌دهد .
وظایف نظارت بر کلیه دادسراهای کشور از جمله وظایف دادستان کل کشور است.

« انواع دادسرا:

دادسرا به انواع دادسراهای عمومی و دادسراهای محاکم اختصاصی تقسیم می‌شود :

دادسرای عمومی در معیت دادگاههای عمومی انجام وظیفه می‌کند و دادسراهای اختصاصی در معیت دادگاههای اختصاصی تشکیل می‌شوند و بخشی از قوه قضاییه به شمار می‌آیند . دادسراهای نظامی و دادسراهای انقلاب اسلامی از جمله دادسراهای اختصاصی اند .

« دادگاه :

« دادگاه یا محکمه واحدی است که در آن قاضی و عندالزوم مشاوران وی براساس محتویات پرونده ، قوانین و مقررات قضایی و حسب ضرورت استفاده قاضی از فتاوی معتبر به امور قضایی رسیدگی و حکم لازم را صادر می‌کند . « دادگاههای کشور به دادگاههای حقوقی و کیفری تقسیم می‌شوند . دادگاههای حقوقی به امور جنحه و دادگاههای کیفری به امور جزایی رسیدگی می‌کنند .

از جانبی دادگاهها را به انواع محاکم عمومی و محاکم اختصاصی تقسیم می‌کنند . دادگاههای عمومی به دادگاههایی گفته می‌شود که صلاحیت رسیدگی به کلیه جرایم را دارند . مگر آنچه را که قانون استثناء کرده است . در جمهوری اسلامی ایران

دادگاه‌های عمومی به دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ حقوقی ۱ و حقوقی ۲ تقسیم می‌شوند.

دادگاه‌های اختصاصی درست به عکس دادگاه‌های کیفری عمومی و صلاحیت رسیدگی به هیچ جرمی را ندارند مگر آنچه را که قانون صریحاً اجازه داده است. درحقیقت قلمرو صلاحیت محاکم اختصاصی محدود و منصوص است.

دیوان عالی کشور

دیوان عالی کشور، عالیتین مرجع قضایی ناظر بر اجرای صحیح قوانین در محاکم، مامور ایجاد وحدت رویه قضایی و مسئول بسیاری از وظایف قضایی مهم و استثنایی است.

دیوان عالی کشور به دلیل وزنه سنگین و با اهمیتی که در قوه قضاییه محسوب می شود، چندین اصل از قانون اساسی را به خود اختصاص داده است. پس از نهضت مشروطیت، دیوان عالی کشور به تقلید از کشورهای فرانسوی زبان اروپا مانند فرانسه و بلژیک شکل گرفت و گاه مجلسی به دعوت وزیر عدلیه به نام دیوان تمیز تشکیل می شد.

دیوان تمیز در سال ۱۳۱۸ به دیوان کشور تغییر نام داد و با وسعتی که در صلاحیت و اختیارات آن داده شد در راس همه دادگاههای عمومی و اختصاصی قرار گرفت.

گرچه اساس وظیفه دیوان عالی کشور، نظارت بر اجرای کامل و صحیح قانون در محاکم و مراجع مختلف بود به تدریج وظایف دیگری هم پیدا کرد و سرانجام با شرایطی، صلاحیت رسیدگی و صدور حکم راهم در مواردی به دست آورد. بعد از

انقلاب اسلامی هم دیوان عالی کشور با تحولات مهمی مواجه شده است به ویژه قوانین سال ۱۳۶۱ و ۱۳۶۴ هم از لحاظ تشکیلاتی و هم از نظر وظایف دگرگونی‌هایی را به آن وارد ساخته است .

* تشکیلات دیوان عالی کشور :

دیوان عالی کشور در تهران تشکیل می‌شود ولی در صورت لزوم می‌تواند در شهرستان دیگری نیز شعبه داشته باشد . شعبه‌های دیوان عالی کشور به میزان نیاز متعدد است و فعلاً دارای ۲۵ شعبه است که ۱۶ شعبه آن به دعاوی حقوقی رسیدگی می‌کنند و ۹ شعبه نیز به پرونده‌های کیفری رسیدگی می‌نمایند .

هر شعبه از دو قاضی که یکی رئیس و دیگری مستشار است ، تشکیل می‌شود . هر عضو شعبه باید یا مجتهد باشد یا ده سال تمام درس خارج خوانده و یادارای ده سال سابقه کار قضایی یا وکالت و آشنایی کامل به قوانین مدون داشته باشد . ریاست همه شعبه‌ها به عهده رئیس شعبه اول است که رئیس دیوان عالی کشور است . دادسرای دیوان عالی کشور مرکب از یک دادستان کل و معاون اول و تعدادی دادیار است که در معیت دیوان عالی کشور انجام وظیفه می‌کند . مقر دادسرای دیوان عالی کشور در تهران و حوزه عمل آن حوزه عمل دیوان یعنی تمام کشور است .

وظایف دادسرای دیوان عالی کشور ، همان وظایف دادستان کل است . دخالت دادسرای دیوان در تمام پرونده‌هایی است که در دیوان مزبور مطرح می‌شود . دادستان کل کشور محافظ قانون است و نظارت بر اجرای صحیح قانون وظیفه اوست لذا ایجاب می‌کند در مرحله‌ای که پرونده‌های مطروحه از جهت حکمی رسیدگی

می‌شود مداخله و بیان عقیده کند .

دادستان دیوان کشور به منظور ایجاد وحدت رویه ، آرای مختلف شعبه‌های دیوان در موضوع واحد یا آرای دادگاههای تالی که استنباط مختلف از قانون شده است را در هیئت عمومی مطرح می‌کند و عقیده خود را نیز اظهار می‌دارد . ریاست هیئت عمومی بارتیس دیوان است و احکام مربوط وحدت رویه در هیئت عمومی در حکم قانون بوده در زمره منابع حقوق ذکر گردیده‌اند .

* شعبه‌های دیوان عالی کشور

کار اصلی و عمده دیوان عالی کشور در شعبه‌های آن انجام می‌شود . نظارت عالی دیوان بر محاکم برای حسن اجرای قوانین با همین شعبه‌هاست . اکثر قریب به اتفاق تصمیمات قضایی دیوان عالی کشور هم مربوط به شعبه‌هاست .

۲- ایجاد وحدت رویه قضایی :

رویه قضایی عبارت از تصمیماتی است که دیوان عالی کشور در مسایل حقوقی و کیفری اتخاذ می‌کند و باید در موارد مشابه راهنمای قضات محاکم باشد .

انواع رویه :

۱- رویه قضایی شعبه‌های حقوقی دیوان عالی کشور

آرای شعبه‌های دیوان در مسایل حقوقی برای ارشاد و هدایت قضات محاکم مفید و مؤثر است (و تبعیت از آنها الزامی نیست) از آنها استفاده می‌کنند و متوجه می‌شوند در چه مواردی نقض یا ابرام می‌شود .

۲- هیئت عمومی شعبه‌های کیفری دیوان

تمام احکام دادگاههای کیفری ۱ برای تنفیذ باید به دیوان بیاید .

۳- رویه قضایی هیئت عمومی دیوان عالی کشور

هیئت عمومی وحدت رویه دیوان عالی کشور تشکیل شده است از روسا و مستشاران کلیه شعبه‌های حقوقی و کیفری دیوان که برابرقانون در یکی از دومورد زیر تشکیل می‌شود:

اول : برای وحدت دادن به آرای معارض شعبه‌ها در موارد مشابه

اگر در موضوعات مشابه ، شعبه‌های دیوان عالی کشور آرای معارض صادر کنند . هیئت عمومی با حضور دست کم ۱۲ روسا و مستشاران کلیه شعبه‌ها تشکیل و موضوع رارسیدگی می‌کنند . نظر اکثریت هیئت برای شعبه‌ها و برای دادگاهها در موارد مشابه لازم الاتباع است و فقط با قانون یا نظر هیئت عمومی قابل تغییر است .

دوم : برای وحدت بخشیدن احکام متناقض دادگاههای دادگستری

در بسیاری از موارد ، احکامی از دادگاههای دادگستری به صورت قطعی و غیر قابل فرجام صادر می‌شود که ممکن است متناقض باشد .

* هیئت عمومی دیوان عالی کشور

منظور از هیئت عمومی اجتماع روسا و مستشاران شعبه‌های دیوان عالی کشور است. دیوان حسب موضوعاتی که باید رسیدگی کند و اتخاذ تصمیم نماید سه هیئت دارد: هیئت عمومی شعبه‌های حقوقی دیوان عالی کشور، هیئت عمومی شعبه‌های کیفری دیوان عالی کشور، هیئت عمومی وحدت رویه دیوان عالی کشور که از جمع شعبه‌های حقوقی و کیفری تشکیل می‌شود.

* وظایف دیوان عالی کشور

دیوان دارای دو وظیفه اساسی است:

- ۱- نظارت از طریق اعزام بازرسانی از قضات دیوان عالی کشور به محاکم و بازبینی پرونده‌های مورد رسیدگی قضات، صورت نمی‌گیرد بلکه از راه‌های عمده ذیل رسماً اعمال می‌شود:

الف: نظارت از طریق دادسرای دیوان عالی کشور

ب: نظارت از طریق محکمه انتظامی

ج: نظارت از طریق رسیدگی به تقاضای اعاده دادرسی

د: نظارت از طریق رسیدگی به موضوع صلاحیت

ه: نظارت از طریق بررسی آرای دادگاههای کیفری یک

و: نظارت از طریق بررسی آرای حقوقی قابل فرجام

هیئت عمومی در این موارد می‌تواند پس از اطلاع دادستان کل کشور که مکلف

هیئت عمومی در این موارد می‌تواند پس از اطلاع دادستان کل کشور که مکلف است موضوع را در هیئت عمومی مطرح و رای هیئت را بخواهد رای اکثریت در موضوعاتی که قطعی شده بی‌اثر است ولی به مثابه وحدت رویه از طرف دادگاهها در موارد مشابه باید پیروی شود.

* وظیفه نقض و ابرام

دیوان عالی کشور اصولاً مرجع تمیز احکام و قرارهای محاکم حقوقی و کیفری است که قانوناً قابل فرجام باشد و از این حیث مرجع نقض و ابرام است. یعنی تشخیص می‌دهد که حکم یا قرار مورد درخواست فرجام موافق قانون صادر شده است یا نه در صورتیکه صدور آن منطبق با قانون باشد آن را استوار (ابرام) و در غیر اینصورت آن را نقض می‌کند. رسیدگی اصلی دیوان رسیدگی حکمی است نه موضوعی. رسیدگی ماهوی نمی‌کند و تنها کار مراجع قضایی دیگر را ارزیابی می‌کند که آیا عمل خلاف قانون احتمالی در بنیاد رای اثر گذاشته یا نه. تنها در مورد رسیدگی به تخلف رئیس جمهور از وظایف قانونی رسیدگی ماهوی است.

۴- وزیر دادگستری

همانگونه که می‌دانند یکی از مهمترین مباحث در قوه قضاییه، استقلال قوه قضاییه است. قوه قضاییه باید بتواند فارغ از هرگونه اعمال فشار و محدودیت، رسالت خود را درخصوص پشتیبانی از حقوق فردی و اجتماعی و همچنین تحقق

بخشیدن به عدالت انجام دهد .

یک قوه قضاییه یا یک محکمه مطیع قوه مجریه نمی تواند وظایف خود را انجام دهد و به همین دلیل موقعیت وزیر دادگستری در مجموعه ساختار تشکیلاتی و نظام مدیریتی قوه قضاییه بسیار مهم و حساسیت برانگیز است .

باتوجه به این درجه از حساسیت ، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مقرر داشته است در انتخاب وزیر دادگستری مدیریت قوه قضاییه نیز مداخله کردن در راستای حفظ و تضمین استقلال قوه قضاییه کلیت وظیفه و مسئولیت وزیر دادگستری را نیز در آن قانون مشخص کرده است .

اصل یکصد و شصتم قانون اساسی مقرر می دارد که وزیر دادگستری از میان کسانی انتخاب گردد که رئیس قوه قضاییه به رئیس جمهوری به عنوان رئیس قوه مجریه معرفی می کند و این وزیر تنها مسئولیت کلیه مسایل مربوط به روابط قوه قضاییه با قوه مجریه و قوه مقننه را برعهده دارد و در مسایل و امور قضایی مداخله نخواهد کرد .

البته به موجب مضمون این اصل قانون اساسی رئیس قوه قضاییه (به عنوان عالیترین مقام قوه قضاییه) می تواند اختیارات تام مالی و اداری (پشتیبانی) و اختیارات استخدامی غیرقضات (همکاران اداری ، مالی ، خدماتی و ...) را به وزیر دادگستری تفویض کند که در این صورت وزیر دادگستری دارای همان اختیارات و وظایفی می گردد که در قوانین برای وزراء به عنوان عالی ترین مقام اجرایی پیش بینی می شود .

وزیر دادگستری در مقام عضو قوه مجریه و هیئت وزیران در انعکاس خواست ها و انتظارات قوه قضاییه در قوه مجریه و نهادهای عالی تصمیم گیری آن و همچنین

انتقال مسایل و انتظارات قوه مجریه به قوه قضاییه از طریق شرکت در جلسات مشاوره مقامات قوه قضاییه ، نقش بسیار مهم و موثری را ایفا می‌کند . در حال حاضر به صورت رسمی و قانونی چیزی به نام وزارت دادگستری در تشکیلات کلان دولت وجود ندارد .

۵- سازمانهای وابسته به قوه قضاییه :

سازمان وابسته (چه در شکل حقوقی مؤسسه و چه در قالب شرکت) تشکیلاتی است که در عین داشتن مدیریت مستقل و استقلال اداری و مالی و مجموعه تشکیلاتی علیحده و وظایف و ماموریت‌های مشخص به درجاتی وابسته و تحت تاثیر تصمیمات و سیاست‌های سطح تشکیلاتی و مدیریتی عالتر از خویش است .

در سازمان کار قوه قضائیه نیز چنین شکل‌هایی وجود دارد که بعضاً به اعتبار احکام مندرج در قانون اساسی به این قوه وابسته و در متن تشکیلات کلان این بخش از دولت ایجاد شده‌اند مانند دیوان عدالت اداری و سازمان بازرسی کل کشور (که به موجب اصول ۱۷۳ و ۱۷۴ وابسته و زیر نظر رئیس قوه قضاییه پیش بینی شده‌اند) و بعضاً به اعتبار ماهیت وظایف و شرایط ناشی از نوع ماموریت خویش با این موقعیت به کار خویش ادامه داده‌اند (مانند سازمان ثبت اسناد املاک کشور) و بعضاً در مقام کمک و پشتیبانی از کلیت قوه قضاییه عمل می‌کنند و لذا در کنار رئیس تشکیلات قوه قضاییه سازماندهی شده‌اند . (شرکت سهامی روزنامه رسمی و دانشکده علوم قضایی و خدمات اداری) .

ذیلاً به اختصار هریک از این سازمانها را در تشکیلات قوه قضاییه معرفی

می‌کنیم:

۱-۵- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

مادر مسئله حق و حقوق با دو مرتبه مشخص و متمایز روبرو هستیم یکی احقاق حق و یکی تثبیت حق. احقاق حق وظیفه دادگستری و مشخصاً محاکم حقوقی است اما تثبیت حق مأموریت سازمان ثبت اسناد و املاک کشور است.

این سازمان در مقام یک دستگاه اجرایی عهده‌دار وظایف و مجری عملیاتی است که نتایج آن تعهد آور بوده و در مواجهه با منافع مادی اشخاص قرار می‌گیرد. عملیات سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به دلیل ماهیت آن که با حقوق افراد سروکار دارد به گونه‌ای است که با اعتراضات و دعاوی حقوق مردم روبرو می‌شود که ناگزیر موضوع می‌بایست در دادگاه صالحه حل و فصل گردد و این امر ضرورت قرابت این سازمان را با محاکم از طریق قرار گرفتن آن در متن تشکیلات کلان قوه قضاییه پیش آورده است. گذشته از آنکه محاکم حقوقی نیز از سازمان مذکور در مقام بازوی اطلاعاتی و کارشناسی در جریان رسیدگی به دعاوی مربوطه، بهره می‌گیرند.

وظایف سازمان ثبت اسناد و املاک کشور را حول ۴ محور عمده به شرح ذیل

می‌توان خلاصه نمود:

- ثبت املاک

- ثبت اسناد

- ثبت شخصیت‌های حقوقی (شرکت‌ها)

- اجراء

اسناد ثبت شده در این سازمان مبنای اعتبار مالکیت اموال، عقود و

قراردادهای منعقد شده و تأثیر به سزایی در احیای حقوق عامه و گسترش عدالت دارد و لذا به تعبیری اقدامات سازمان دارای ماهیت قضایی است.

۲-۵- سازمان بازرسی کل کشور

این سازمان به اعتبار مسئولیت قوه قضاییه در خصوص نظارت بر حسن اجرای قوانین و جریان امور در دستگاههای اداری (موضوع اصل ۱۷۴ قانون اساسی) و به موجب قانون مصوب سال ۱۳۶۰ در این رابطه ایجاد شده است.

برای این سازمان دو نوع بازرسی پیش بینی شده است:

الف: بازرسی مستمر یعنی بازرسی هایی که براساس برنامه منظم در تمام دستگاههایی که از بودجه دولت به نحوی بهره می گیرند صورت می پذیرد.

ب: بازرسی فوق العاده یعنی بازرسی های خارج از برنامه زمان بندی شده که براساس گزارشها و شکایات واصله یا سوء جریانات اعلام شده صورت می گیرد و وضعیتی دارد که نمی توان به انتظار بازرسی مستمر معمول نشست.

این سازمان همچنین دارای دو نوع بازرسی است:

الف: بازرسان ثابت که به صورت مستمر در خدمت سازمان اند.

ب: بازرسان موقت که برای مدت معین و یا ماموریت مشخصی در اختیار سازمان قرار می گیرند نتیجه ضمانت اجرای بازرسی های سازمان در قانون به شرح زیر پیش بینی شده است:

الف. تعقیب جزایی:

هرگاه بازرس یا هیئت بازرسی در جریان کار به مواردی برخورد کند که در قانون جرم شناخته شده است (جرم عمل یا ترک عملی است که به موجب قانون مستوجب مجازات است) باید به دادستانی محل اعلام نمایند و قضیه را به طور پیوسته و مستمر تعقیب کنند تا به نتیجه قضایی برسد .

ب. تعلیق از خدمت:

هرگاه بازرس یا هیئت بازرسی به کارمند یا کارمندان متخلفی برخورد کنند باید مراتب را فوراً و مستدل به وزیر یا رئیس دادگاه مربوطه اطلاع دهند و تقاضای تعلیق کنند . تا انجام رسیدگی های لازم قطع خدمت متخلف درخواست می شود و مسئول دستگاه مکلف به اجرای تقاضاست .

ج . انجام پیشنهادهای سازمان بازرسی در رفع نواقص

بازرس در هر مورد پس از تهیه گزارش کار ، موارد تخلف و نارساییها و سوء جریانه های اداری و مالی را به مسئول وزارت و سازمان اعلام می کنند تا عملیات اجرایی در جهت انجام پیشنهادهای ظرف ده روز شروع و سازمان را از آن مطلع کنند.

۳-۵ - دیوان عدالت اداری

به منظور رسیدگی به شکایات ، دادخواهی ها و اعتراضات مردم نسبت به ماموران یا واحدها یا آیین نامه های دولتی و احقاق حقوق آنها ، دیوان عدالت اداری

در قانون اساسی پیش بینی شده است .

دولت با شخصیت حقوقی که دارد مصدر دئونوع عمل است :

اعمال تصدی و اعمال حاکمیت

اعمال حاکمیت ، اعمالی است که دولت در مقام اعمال اقتدارات عمومی و انجام تکالیف خود در حفظ نظم جامعه صورت می دهد و اساساً دولت در مقام اعمال اقتدارات عمومی و انجام تکالیف خود در حفظ نظم جامعه صورت می دهد و اساساً دولت در این رابطه به افراد خسارت دیده ، خسارتی پرداخت نمی کند .

اعمال تصدی ، اعمالی است که از تکالیف اولیه دولت نبوده و دولت هم مانند سایر افراد به قصد انتفاع انجام می دهد هرچند که این انتفاعی دولت هم در انتظامات و آسایش کشور موثر باشند و منافع حاصل آن صرف مصالح عموم می شود در این موارد دولت باید خسارات احتمالی را بپردازد .

تشخیص حقوقی خسارات در زمره تکالیف دیوان قرار می گیرد .

تشکیلات دیوان مشتمل بر ۱۵ شعبه است که تا ۲۰ شعبه هم قابل افزایش است هر شعبه یک رئیس و یک مشاور دارد . رئیس شعبه اول ریاست کل دیوان را هم برعهده دارد و درغیاب او رئیس شعبه دوم قائم مقام وی است . ارجاع شکایات به شعب مختلف ازسوی رئیس کل دیوان صورت می پذیرد .

صلاحیت های دیوان عدالت اداری را در زمینه های عمده ذیل می توان خلاص

نمود :

- رسیدگی به شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از تصمیمات ، اقدامات و

آیین نامه ها و بخشنامه های دستگاه های دولتی ، شهرداری ها و نهادهای انقلاب اسلامی .

- رسیدگی به شکایات و اعتراضات مردم به آراء و تصمیمات قطعی مراجع شبه قضایی وقتی که آراء آنها خلاف قوانین باشد .

- رسیدگی به شکایات استخدامی مستخدمین دولت و حقوق استخدامی آنها که ضایع شده باشد .

۴-۵- سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور

این سازمان تا قبل از بهمن ماه ۱۳۶۴ به صورت شورای سرپرستی زندانها انجام وظیفه می نمود که به موجب قانون مصوب بهمن ماه ۱۳۶۴ به سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور تبدیل گردید و زیر نظر رئیس قوه قضاییه اداره می شود .

وظایف اساسی این سازمان به شرح زیر قابل خلاصه است :

- اداره کلیه امور مربوط به زندانها ، بازداشتگاهها و مراکز اقدامات تأمینی و تربیتی کشور و مؤسسات صنعتی ، کشاورزی ، خدماتی وابسته به آنها .

- ایجاد امکانات و تسهیلات لازم در زمینه اصلاح و ارشاد و آموزش زندانیان و

اشتغال و حرفه آموزی آنها

- کمک به رفع مشکلات مادی و معنوی خانواده زندانیان

- برنامه ریزی جهت اشتغال زندانیان داوطلب کار

- تهیه آمار و اطلاعات لازم به منظور استفاده در مطالعات مربوط به جرم شناسی

و آرایه به مراجع مربوط

- تهیه فهرست اسامی زندانیان محکوم واجد شرایط عفو یا تخفیف مجازات واریه به مراجع مربوط

- برنامه‌ریزی برای مراقبت بعد از خروج یا همکاری ذیربط

لازم به ذکر است که سازمان مورد بحث ، بنگاه تعاون و حرفه‌آموزی و صنایع زندانیان کشور را یا شخصیت حقوقی مستقل در کنار خود دارد که به ایجاد و اداره مؤسسات صنعتی، کشاورزی و خدماتی وابسته به زندانها می‌پردازد و به زندانیان آموزشهای فنی و حرفه‌ای لازم را ارایه می‌کند .

۵-۵- شرکت سهامی روزنامه رسمی کشور

بعد از مشروطیت به موجب ماده واحدهای در مهرماه ۱۲۸۹ ه ش دولت موظف گردید در پایتخت روزنامه‌ای حاوی دست خط های سلطنتی و احکام وزارتخانه‌ها و عزل و نصب مامورین و قوانین موضوعه منتشر کند .

بعدها در سال ۱۳۲۳ چاپ و انتشار این روزنامه برعهده مجلسین قرار گرفت و اولین شماره آن روزنامه رسمی عملاً در یکشنبه ۱۳۲۳/۱۲/۳ منتشر شد و ادامه یافت تاآنکه مجدداً در سال ۱۳۳۸ به موجب تبصره ۱۸ قانون بودجه آن سال این امر مجدداً برعهده دادگستری قرار گرفت .

در اجرای قانون تبدیل سازمان روزنامه رسمی کشور به شرکت سهامی و اساسنامه مصوب اسفندماه ۱۳۵۲ شرکت سهامی روزنامه رسمی کشور ایجاد و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی تحت عنوان روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران زیر نظر رئیس قوه قضاییه ادامه یافت .

ماموریت‌های اصلی این شرکت به شرح زیر است :

- اداره و چاپ و نشر روزنامه رسمی کشور

- انجام سفارشهای چاپی و مطبوعاتی قوه قضاییه و سازمانهای وابسته به آن مانند

برگه‌های احضار ابلاغ ، اخطار و دفاتر دادگستری - اوراق و دفاتر ثبت - عقدنامه‌ها و طلاق نامه‌ها

- چاپ و انتشار مذاکرات مجلس شورای اسلامی

- چاپ و انتشار قوانین ، تصویب نامه‌ها ، بخش نامه‌ها، آگهی‌ها و آراء وحدت رویه

و آراء دیوان عدالت اداری در روزنامه رسمی

- جمع‌آوری و انتشار کتاب قوانین

این روزنامه از نهادهایی است که در همه کشورهای مشتمل بر دموکراسی وجود

دارد و مطالب رسمی دولت را برای اطلاع عموم چاپ و منتشر می‌کند .

شرکت دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی است و طبق مفاد اساسنامه ،

اصول بازرگانی ، مقررات مربوط به شرکتهای دولتی و قانون و مقررات تجارت اداره

می‌شود و کلیه سهام آن متعلق به دولت است .

۶-۵- دانشکده علوم قضایی و خدمات اداری

این دانشکده در سالهای اخیر در کنار قوه قضاییه ایجاد گردیده در مقام یک

واحد آموزشی وظیفه و مأموریت دارد نیروی انسانی مورد نیاز قوه قضاییه و ارگانهای

وابسته به آن را در رده‌های مختلف و رشته‌های گوناگون قضایی و خدمات اداری (

پشتیبانی) آموزش داده و با حداکثر ظرفیت کاربردی تربیت نماید .

این مأموریت طبعاً در چهارچوب ضوابط کلی ارگانهای عالی مسئول آموزش

عالی کشور صورت می‌پذیرد.

آشنایی با سازمان کار و تشکیلات قوه مجریه (اجرایی)

اداره امور عمومی و انجام مسئولیت‌های اجرایی دولت جز از طریق تشکل عوامل انسانی و یگانه سازی منابع و نهایتاً ایجاد و به کارگیری سازمان و تشکیلات در صورت واحدهای مشخص اداری باماهیت، هویت، شان و ویژگیهای ساختار معین امکان پذیر نیست. منظور از سازمان و تشکیلات قالبی است که کوششهای جمعی تعدادی از عوامل انسانی را به همراه منابع مالی و امکانات فیزیکی هماهنگ کرده و موثر می‌سازد.

قبل از اینکه به قالب‌های سازمانی و تشکیلاتی قانوناً معمول در سازمان کار اجرایی دولت پردازیم شایسته است به اختصار انواع نظامهای اجرایی و اهم وظایف و ماموریت‌های این نظام در کشورمان را مطرح نماییم.

قوه مجریه را به مناسبت‌های مختلف به انواع مشخصی تقسیم کرده‌اند:

این قوه را در ارتباط با قوه مقننه به دو صورت متفاوت می‌توان تصور نمود:

الف - قوه مجریه ریاستی

در این حالت دو قوه از حیث تشکیلاتی کاملاً از یکدیگر جدا هستند. هر دو قوه بطور افقی در سطح یکدیگر قرار گرفته‌اند. سرنوشت آنها متقابلاً به یکدیگر وابسته نیست. رئیس مملکت که در این نوع مجریه لزوماً «رئیس جمهور» است از سوی رای دهندگان برای مدت معینی برگزیده می‌شود. یعنی زمان مسئولیت و اقتدار او برای دوره معینی است که اراده ملت به او اعطا کرده و لذا پارلمان قادر نیست که در محدوده این مدت او را از اریکه قدرت پایین آورد.

وزراء توسط رئیس جمهور عزل و نصب می‌شوند و تنها در برابر او مسئولیت دارند. معمولاً رئیس جمهور هم نقش رئیس مملکت را ایفاء می‌کند و هم وظیفه نخست وزیر را برعهده دارد. مصادیق مجریه ریاستی کشورهای آمریکا، کره جنوبی، اندونزی، آرژانتین، نیکاراگوئه، سوریه و اورگوئه است. مجریه کشور ما تا حدود بسیار زیادی به این نوع مجریه شباهت و نزدیکی دارد.

ب- قوه مجریه پارلمانی

مجریه را زمانی پارلمانی می‌گویند که برخلاف مجریه ریاستی، دو رکن متمایز داشته باشد. یکی رئیس کشور مانند پادشاه، رئیس جمهور، ملکه و امپراطور، دیگری، نخست‌وزیر و هیئت وزیران.

رکن اول، رکنی غیر مسئول است که به لحاظ سیاسی جوابگوی پارلمان نیست. اگر پادشاه باشد برحسب موازین وراثت برمسند سلطنت نشسته و لذا در محدوده اختیارات و وظایف خود عمل می‌کند و اگر رئیس جمهور باشد در اغلب موارد برای دوره معینی از سوی پارلمان برگزیده شده است.

رکن دیگر یعنی نخست وزیر و هیئت وزیران درمقابل پارلمان مسئولیت سیاسی دارند. تفکیک قوا بصورت نسبی بین قوای مقننه و مجریه صورت گرفته و هر دو قوه در زمینه‌های تقنینی و اجرایی بایکدیگر همکاری دارند.

مصادیق بارز مجریه پارلمانی در کشورهای انگلستان، ایتالیا، آلمان، ژاپن، هندوستان، سوئیس و هلند قابل ذکر است.

نظام اجرایی رابه اعتبار دیگری نیز مورد تقسیم‌بندی قرار داده‌اند:

یکی مجریه‌های یکپارچه به این معنی که مسئولیت‌ها و اختیارات مربوط به امور کشوری و لشگری متفقاً و بصورت یکپارچه برعهده و در اختیار مقامات قوه مجریه است. به عبارت روشنتر صلاحیت‌های اداری نظامی در رهبری و اداره کارکنان اداری و کشوری و فرماندهی نیروهای مسلح یکجا و متفقاً برعهده مقامات و ارکان قوه مجریه بوده و اعمال می‌گردد.

امریکا، سوریه، آرژانتین و مصر از این نوع مجریه برخوردارند.

دیگری مجریه دویخشی است به این معنی که فرماندهی نیروهای مسلح به عنوان بخشی از امور اجرائی و اداره امور عمومی براساس مبانی قانونی اساسی و یادلایل دیگر از اختیارات و مسئولیت‌های اجرائی منفک و برعهده مقام صلاحیت‌دار دیگری است ایران و ترکیه در زمره دارندگان این نوع مجریه‌اند.

در کشور ما اداره امور عمومی و اعمال قوه مجریه به جز در اموری که مستقیماً زیر نظر مقام رهبری است (فرماندهی نیروهای مسلح) توسط رئیس جمهور، هیئت وزیران و وزراء صورت می‌گیرد که اصطلاحاً به این مقامات ارکان قوه مجریه می‌گویند.

صلاحیت‌های سیاسی و اداری ارکان قوه مجریه:

الف- رئیس جمهور

- ریاست قوه مجریه (ریاست هیئت وزیران، نظارت بر کار وزراء، هماهنگ

ساختن تصمیمات وزراء و هیئت وزیران، تعیین خط مشی‌های دولت)

- مسئولیت‌امور برنامه و بودجه و اموراداری و استخدامی کشور

- امضاء عهدنامه‌ها ، مقاوله‌نامه‌ها ، موافقت‌نامه‌ها و قراردادهای دولت با سایر دولتها و همچنین پیمان‌های بین‌المللی پس از تصویب مجلس .
 - امضاء استوارنامه‌های سفراء ایران در خارج و پذیرش استوارنامه سفیران خارج در ایران .

- اعطای نشانه‌های دولتی

- عزل و نصب وزراء

- تعیین سرپرست برای وزارتخانه‌های بدون وزیر .

ب - هیئت وزیران :

هیئت وزیران یا هیئت دولت یا کابینه که ریاست آن را رئیس جمهور برعهده دارد از مجموع وزیران تشکیل می‌شود و معاون اول رئیس جمهور با موافقت وی می‌تواند اداره هیئت وزیران را برعهده گیرد ، پاره‌ای از مقامات اجرائی همچون معاونین رئیس جمهور ، رئیس کل بانک مرکزی و رئیس صدا و سیما نیز بدون حق رأی در جلسات هیئت دولت شرکت می‌کنند.

هیئت وزیران دارای اهمیت و موجودیت سیاسی و حقوقی است و تصمیمات این نهاد در اداره امور کشور و حل و فصل مسائل و رفع معضلات نقش مهمی دارد .
 موارد ذیل را می‌توان به عنوان صلاحیت‌ها و مسئولیت‌های هیئت وزیران ذکر نمود :

- لوایح قانونی که از طرف دولت به مجلس تقدیم می‌شود باید به تصویب هیئت وزیران برسد . از این طریق هیئت وزیران برای ایجاد قوانینی که جهت اداره امور

نیازهای موجود جامعه یا اجرای برنامه‌های آتی کشور لازم است اقدام می‌کند .

- تصمیم‌گیری درخصوص این که دعاوی مربوط به اموال عمومی یا دولتی به صلح خاتمه یابد یا به داوری ارجاع گردد با هیئت وزیران است .

- هیئت وزیران با تصویب مقرراتی با عنوان « تصویب نامه » و « آئین نامه » قواعد دیگری را که به همراه قوانین برای انجام کارها ضروری است وضع می‌نماید .

آیین‌نامه‌های مصوب هیئت وزیران بعضاً به منظور تأمین اجرای قوانین وضع می‌گردند که نوعاً به آیین‌نامه‌های اجرای قوانین مشهورند .

- در موارد اختلاف نظر و یا تداخل در وظایف قانونی دستگاههای دولتی در صورتی که نیاز به تفسیر یا تعبیر قانون نداشته باشد . تصمیم هیئت وزیران که به پیشنهاد رئیس جمهور اتخاذ می‌شود لازم الاجرا است .

تشکیلات مربوط به هیئت وزیران :

- نظر به اینکه اصل ۱۳۸ قانون اساسی دولت را مجاز می‌داند تصویب برخی از امور مربوط به وظایف خود را به کمیسیونهای متشکل از چند وزیر واگذار نماید و مقرر می‌دارد مصوبات این کمیسیونها در محدوده قوانین پس از تایید رئیس جمهور لازم الاجراست . و از طرفی پیشنهادهای واصله به هیئت وزیران در تشکل های تخصصی علیحده‌ای باید قبلاً مورد بررسی و کنکاش قرار گیرند . هیئت وزیران دارای زیر مجموعه‌ای از چند عنوان « کمیسیونهای هیئت وزیران » است که حسب مورد با عضویت وزراء و دیگر اعضاء هیئت وزیران بصورت دائمی تشکیل گردیده است . کمیسیونهای فرهنگی ، لوایح ، سیاسی ، دفاعی ، رفاه اجتماعی ، امور زیربنایی و صنعت و کمیسیون اقتصاد کمیسیونهای هیئت وزیران در حال حاضر هستند .

- هیئت وزیران در تشکیلات نهاد ریاست جمهوری دارای یک دفتر بنام «دفتر هیئت دولت» است که اموراتی و اداری مربوطه را انجام می‌دهد. این دفتر زیر نظر «دبیر هیئت دولت» که در جلسات هیئت وزیران نیز حضور دارد اداره می‌شود و مسئولیت تنظیم موضوعات جلسات هیئت وزیران را برعهده دارد.

ج- وزراء

طبق قانون اساسی، اعمال قوه مجریه جز دراموری که برعهده رهبری است، توسط رئیس جمهور و وزراء صورت می‌گیرد و تعداد وزراء و حدود اختیارات هریک از آنان را قانون معین می‌کند.

صلاحیت‌های وزراء:

- وزراء که تحت نظارت رئیس جمهور قرار دارند دارای اختیارات ووظایفی هستند که ذیلاً به مهمترین آنها اشاره می‌شود:
- تقدیم لوایح قانونی به مجلس واسترداد آنها
- درخواست تشکیل جلسه غیرعلنی مجلس
- حضور در مجلس
- وضع آئین‌نامه و صدور بخشنامه
- مسئولیت‌های وزراء
- مسئولیت‌های وزراء را می‌توان به دودسته تقسیم کرد:
- یکی مسئولیتی که وزیر طبق قانون اساسی در برابر رئیس جمهور و مجلس دارد.

دیگری مسئولیت کیفری یا مدنی که ممکن است متوجه وزیر گردد.

- مسئولیت در برابر رئیس جمهور و مجلس

وزیر در این خصوص از دولحاظ در برابر رئیس جمهور و مجلس مسئولیت می یابد.

۱- از لحاظ وظایفی که خود وزیر برعهده دارد و باید در چهارچوب قوانین و مقررات عمومی انجام دهد اعم از اینکه این وظایف ناشی از قوانین و مقررات و یا مصوبات هیئت وزیران باشد.

۲- از لحاظ اعمال وزیران دیگر از آنجا که هیئت وزیران که وزراء عضو آنند به عنوان نهاد حقوقی و سیاسی تصمیماتی اتخاذ و مقرراتی را تصویب می کند که در راستای برنامه و خط مشی دولت و برای اداره امور کشور است، قانون اساسی هر یک از وزراء را به عنوان عضو دائم این نهاد نه تنها وقتی که در اخذ تصمیمات مربوط رای موافق نداده اند بلکه حتی وقتی که در جلسه مربوطه حضور نداشته باشند مسوول اموری که به تصویب هیئت وزیران رسیده است، قرار می دهد.

- مسوولیت های کیفری و مدنی :

مسوولیت های کیفری می تواند ناشی از محکومیت به جرایمی باشد که در ارتباط با مقام و سمت اداری، ارتکاب می یابد از قبیل « فاش کردن اسرار دولتی » و یا « سلب آزادی های شخصی » و یا « ارتشاء » و امثال آنها و یا ناشی از جرائم مربوط به تصادفات رانندگی و یا مربوط به جرائم سیاسی.

مسوولیت مدنی ممکن است در اثر حقوقی از قبیل عقود و معاملات که وزراء به عنوان فرد عادی انجام می دهند برای آنها ایجاد می گردد و نیز در اثر محکومیت به جرایم فوق الذکر ممکن است مسوولیت های مادی متوجه این مقامات شود.

واحدهای اداری و اجرایی معمول در نظام اجرایی دولت :

بنابر عرف معمول تشکیلاتی و همچنین قواعد و رویه‌های قانونی حاکم بر سازماندهی وظایف دولت ،، دوگونه قالب یا واحد اجرایی می‌توانیم برای انجام وظایف و اجرای ماموریت‌های ارگانی دولتی تصور کنیم :

یکی قالب‌های حقوقی و یا اشکال اصولی سازمانی دولت در سطح کلان تشکیلات که بنابر عرف معمول و مبانی قانونی به سه شکل وزارت خانه - مؤسسه دولتی و شرکت دولتی تقسیم می‌گردد و توضیحات مفصل آن ، آنگونه که کفایت لازم را داشته باشد در ادامه مباحث خواهد آمد .

دیگری ، اشکال یا به عبارت بهتر سطوح سازمانی خرد که در آرایش درونی ارگانهای دولت موضوعیت یافته و در طراحی تفصیلی تشکیلات وزارتخانه‌ها ، مؤسسات دولتی و شرکت‌های دولتی مورد استفاده قرار می‌گیرند .
و ذیلاً به اختصار ضوابط و تعاریف مربوط به آنها ارائه می‌گردد :

۱- معاونت :

اولین و عالیترین سطح در طراحی داخلی تشکیلات ارگانهای اجرایی معاونت است که با توجه به کم و کیف وظایف هر ارگان و برنامه‌های اصولی و عمده آن برای آینده طراحی و منظور می‌گردد معاونت‌ها در قدم اول بدنه‌های اصولی و عمده تشکیلاتی هر ارگان را می‌سازند و علی‌الاصول باهدف و انگیزه کاهش حیطه نظارت مدیریت عالی آن دستگاه تاحد مطلوب تجربی آن و همچنین جبران ضعف تخصصی مدیر عالی و ایجاد موجبات معاونت و کمک به وی در حوزه‌های تخصصی

کار دستگاه پیش بینی و منظور می‌گردند. معاونت‌های هر دستگاه معمولاً به دو گروه معاونت‌های اصلی و پشتیبانی (کمکی) تقسیم می‌شوند.

۲- اداره کل، دفتر و مدیریت و مرکز:

۱- ۲- اداره کل

اداره کل سطح سازمانی که انجام یک یا چند فعالیت متجانس از یک یا چند وظیفه در جهت اهداف ارگانهای عمده دولتی در آن منظور می‌گردد و به غالب وظایف آن اجرائی می‌باشد و در راس اداره کل مدیر کل قرار می‌گیرد و با توجه به حجم کارها و تعدد فعالیت‌ها حداقل مشتمل بر چهار اداره است.

۲- ۲- دفتر

دفتر سطح سازمانی است که انجام یک یا چند فعالیت متجانس از یک یا چند وظیفه در جهت اهداف ارگانهای عمده اجرائی در آن منظور می‌گردد و به غالب وظایف و ماموریت‌های آن مطالعاتی و تحقیقاتی است. در راس دفتر مدیر کل قرار می‌گیرد اما در مواقعی که از این عنوان برای سازماندهی آن «رئیس» پیش بینی می‌شود.

دفتر با توجه به کمیت و کیفیت فعالیت‌ها و اقتضای داشتن تقسیمات داخلی می‌تواند حداقل دارای ۴ «گروه» باشد. در هر حالت عمده پست‌های سازمانی یک دفتر در سطح کارشناسی خواهد بود.

۳-۲- مدیریت

مدیریت ، سطح سازمانی است که انجام یک یا چند فعالیت متجانس از یک یا چند وظیفه در جهت اهداف و تکلیف سازمانهای وابسته به وزارتخانه‌ها (مؤسسات و شرکت‌های دولتی) در آن منظور می‌گردد. وظایف مدیریت می‌تواند در زمینه تحقیقاتی یا مطالعاتی و یا اجرایی باشد. در راس مدیریت معمولاً «مدیر» پیش‌بینی می‌شود و در صورت اقتضا می‌تواند حداقل مشتمل بر سه «اداره» باشد. در صورتی که وظایف «مدیریت» عمدتاً مطالعاتی و تحقیقاتی باشد و بیش از نصف پست‌های سازمانی تشکیل دهنده آن «کارشناسی» باشند به اقتضای وجود تقسیمات داخلی در آن می‌تواند در برگیرنده حداقل سه «گروه» گردد.

۴-۲- مرکز به عنوان واحد تابعه ، نوعی تشکل سازمانی است که وظایفی در زمینه‌های تحقیقاتی مطالعاتی ، فرهنگی و آموزشی برای آن پیش‌بینی می‌گردد. این تشکل سازمانی در مواردی که ضرورت‌های تشکیلاتی و یا الزامات دیگر ایجاب نماید که اداره یک یا چند رشته فعالیت‌های متنوع در قالب یک واحد سازمانی منتهی با استقلال عمل بیشتری در مقام مقایسه با سطوح سازمانی معمول نظیر «دفتر» یا «اداره کل» صورت پذیرد ، موضوعیت و موجودیت می‌یابد. در چنین شرایطی اصولاً عوامل اداری و مالی لازم البته بدون استقلال عمل کافی در مرکز استقرار می‌یابند و در این صورت حجم سازمانی مرکز از اداره کل کمتر نخواهد بود.

۳- اداره قسمت و گروه

سطوح سازمانی اداره، قسمت و گروه علی‌الاصول به عنوان زیر مجموعه سطوح بالاتر از خود یعنی اداره کل، دفتر و مدیریت مورد استفاده قرار می‌گیرند.

۱- ۳- اداره:

اداره سطح سازمانی مشخصی است که یک یا چند فعالیت فرعی از فعالیت‌های اصلی یک سطح سازمانی بالاتر با عنوان «اداره کل» و یا «مدیریت» در آن منظور می‌گردد. ادار واحد تابعه اداره کل و یا مدیریت است اما می‌تواند فارغ از آنها نیز در حوزه شخصی مدیریت عالی دستگاه پیش‌بینی گردد. در راس این واحد سازمانی «رئیس» قرار می‌گیرد.

۲- ۳- گروه قسمت

گروه سطح سازمانی معینی است که انجام یک یا چند فعالیت از فعالیت‌های یک سطح سازمانی بالاتر و معمولاً دفتر را در آن منظور می‌نمایند. این واحد که بعضاً تحت عنوان قسمت نیز نامیده می‌شود، واحد تابعه دفتر است و در راس آن «رئیس (کارشناس)» قرار می‌گیرد. معمولاً در گروه به جز پست‌های «کارشناس» و «کاردان» عنوان دیگری پیش‌بینی نمی‌گردد.

واحدهای قانوناً معمول در نظام تشکیلاتی دولت (سازماندهی وظایف در سطح کلان):

بنابر سنت دیرینه ناظر حاکم بر سازماندهی وظایف اجرایی دولت و همچنین احکام قانونی ناشی از حقوق اساسی و قوانین عمومی کشور، وظایف دولت در اولین قدم در قالب حقوقی و تشکیلاتی علیحده‌ای تحت عنوان «وزارت خانه» سازماندهی و تقسیم می‌گردد. اما وزارت خانه در شرایط مشخصی می‌توانند نسبت به انتزاع پاره‌ای از وظایفی و ماموریت‌های خود از بدنه اصلی وزارت خانه و سازماندهی و شکل آنها در انگاره‌های تشکیلاتی دیگری تحت عنوان «مؤسسه دولتی» و «شرکت دولتی» نیز حسب مورد اقدام کنند و یا دولت بخشی از وظایف «غیراجرایی» و به تعبیری «ستادی» خود که در مقام عمل به همه وزارت خانه و نه به یکی از آنها مشخصاً مربوط می‌گردد را در قالب‌های تشکیلاتی که در ادبیات تشکیلات دولت به «مؤسسات مستقل» مشهورند، منظور نماید.

باتوجه به جمیع مطالب فوق می‌توان گفت واحدهای عرفاً و قانوناً معمول برای انجام وظایف اجرایی دولت به سه نوع «وزارت خانه»، «مؤسسه دولتی» و «شرکت دولتی» تقسیم می‌شوند که ذیل نسبت به تعریف هریک و سپس توصیف وضعیت موجود تشکیلات اجرایی در رابطه با هریک از آنها اقدام می‌گردد:

۱- وزارت خانه

این تفکر که اداره امور عمومی و انجام مسوولیت‌های اجرایی دولتها جز از طریق شکل عوامل انسانی و یگانه سازی منابع و نهایتاً ایجاد و بکارگیری سازمان و

تشکیلات در صورت واحدهای مشخص اداری باماهیت ، هویت ، شان و ویژگیهای ساختاری معین امکان پذیر نیست ، سابقه ای بس طولانی دارد .

مهمترین واحدهای سازمانی در تشکیلات همه دولتها، وزارتخانه است که در کشور مابراساس قانون ایجاد و به این عنوان نامیده می شود. وزارتخانه عالیتترین ارگان اجرائی است که با قصد تحقق یک یا چند هدف دولت به وجود می آید و در راس آن وزیر قرار می گیرد.

این مفهوم تشکیلاتی از زمان قاجاریه در کشور مامعمول و پس از مشروطیت بامعنا و محتوایی جدید در تشکیلات اجرائی دولت مورد استفاده قرار گرفت و در قوانین سنوات اخیر (قانون اساسی و قوانین موضوعه) به عنوان مهمترین ارگان دولتی تثبیت و تایید گردید .

مهمترین خصیصه وزارتخانه آن است که برای انجام وظایف اجرائی دولت و در مقام عالیتتری تشکل سازمانی مورد استفاده قرار می گیرد .

مؤسسه دولتی

واحدهای سازمانی مشخصی است که براساس قانون ایجاد ، عنوان وزارتخانه ندارد و توسط دولت اداره می شود. به لحاظ تشکیلاتی مؤسسه دولتی انگاره سازمانی علیحدهای است که به منظور انجام وظایفی ایجاد می گردد که :

اولاً در زمره تکالیف دولت قرار دارد و به اصطلاح در جمله وظایف حاکمیتی دولت قرار دارد وثانیاً در سطح کل کشور (در سطح ملی) مطرح می باشد و ثالثاً امکان مداخله بخشهای غیردولتی در آن وجود ندارد و رابعاً دولت از انجام آن قصد سود و

انتفاع ندارد.

به یک اعتبار مؤسسات دولتی را می‌توان به دودسته کلی تقسیم نمود:

۲-۱- مؤسسات دولتی مستقل

منظور مؤسساتی است که برای انجام وظایفی به وجود می‌آیند که مشخصاً باوظایف هیچیک ازوظایف وماموریت‌های وزارت خانه‌ها ارتباط و وابستگی ندارند و ازطرفی به دلیل ماهیت ستادی ومدیریتی آنها قابل تشکل و سازماندهی دروزارت خانه علیحده‌ای نیز نیستند. یا به دلایل پاره‌ای ملاحظات قانون اساسی ویابین‌المللی شایسته ومقرراست زیر نظر عالیترین مقام اجرائی کشور اداره شوند. درحال حاضر مؤسسات عمده ذیل دراین زمره قرارمی‌گیرند:

- سازمان اموراداری واستخدامی کشور: مسئول مراقبت درحسن اجرای قوانین و مقررات استخدامی کشور وانجام بررسیهای لازم به منظور ایجاد و برقراری خط مشی ها و نظامات صحیح و ترقی درزمینه اموراداری واستخدامی، تشکیلات و روشها و آموزش کارمندان دولت.

- سازمان برنامه و بودجه: استقرار نظام برنامه‌ریزی و بودجه بندی و نظارت برای پیشرفت و توسعه کشور وتنظیم و اشاعه ضوابط فنی ومعیارهای لازم برای اجراء طرحهای عمرانی انجام و گسترش مطالعات و بررسیهای اقتصادی و توسعه فعالیت‌های آماری، هدف این سازمان راتشکیل می‌دهد.

- سازمان حفاظت محیط زیست: جلوگیری از هرگونه تخریب، درهم ریختگی و نابسامانی در محیط زیست و نظامهای زیستی کشور و ترمیم و بهسازی اثرات سوء گذشته درمحیط زیست رسالت این سازمان می‌باشد.

- سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران : هدف این سازمان ، پرورش نیروی جسمانی و تقویت روحیه سالم در افراد کشور است .

- سازمان انرژی اتمی ایران : استفاده از اشعه و انرژی اتمی در صنایع ، کشاورزی ، خدمات و ایجاد نیروگاههای اتمی و کارخانههای شیرین کن آب شور و تولید مواد اولیه مورد نیاز صنایع اتمی و ایجاد زیربنای علمی و فنی لازم برای اجرای طرحهای مزبور ، هدف این سازمان را تشکیل می دهد .

- کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

- نهاد ریاست جمهوری

۲-۲- مؤسسات دولتی وابسته :

مؤسساتی که وظایف هریک از آنها بخشی از وظایف یک وزارت خانه بخصوص است که بنا به دلایل و تحت شرایط مشخصی از بدنه اصلی وزارت خانه منتزع و در کنار وزارت خانه در قالب یک انگاره تشکیلاتی علیحده سازماندهی اداره می گردد . این مؤسسات درعین حال که دارای استقلال اداری و مالی اند ، چون معمولاً رئیس آنها توسط وزیر وزارت خانه مربوطه انتخاب می شودو به طور غیرمستقیم تحت نظارت عالیه وی قرار دارد، نوعی وابستگی به آن وزارت خانه را باخود دارد . در حال حاضر بیش از هشتاد مؤسسه دولتی وابسته در تشکیلات دولت وجود دارد که در بحث تفصیلی وزارت خانه ها حسب مورد به آنها اشاره خواهد شد .

۳- شرکت دولتی:

شرکت به طور کلی قالبی است که امکان و فرصت تجمع و به کارگیری سرمایه اشخاص حقیقی و حقوقی مختلف را به منظور انجام اقدامات تولیدی و تجاری و تحقق هدف معینی یعنی کسب سود فراهم می آورد.

به عبارت دیگر شرکت پدیده‌ای است که با سرمایه اشخاص حقیقی و حقوقی (سرمایه مالی و سایر اشکال سرمایه) تشکیل می‌گردد به گونه‌ای که همه درمنافع آن (باتوجه به شرایط و ضوابط مقرر) شریک باشند.

ذکر این نکته لازم است که دولت مانع وضع شرکت است و نه تنها دارنده شرکت دولتی می‌باشد. همه دولت‌ها متناسب با ایدئولوژی سیاسی اقتصادی خود و شرایط جامعه تحت اداره خود دارای این انگاره تشکیلاتی بوده و بخشی از تولید ناخالص مالی خود را از این طریق تولید می‌کنند.

شرکت دولتی واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون به صورت شرکت ایجاد و بیش از پنجاه درصد از سرمایه و یاسهام آن متعلق به دولت باشد و یا توسط دادگاه ذیصلاح مصادره و ملی شده و بیش از پنجاه درصد سرمایه آن در اختیار دولت قرار گرفته باشد.

دولت در شرایطی اقدام به تأسیس و تشکیل شرکت اقدام می‌کند که وظایف و ماموریت‌های مورد نظر دارای ویژگیهای خاصی به شرح زیر باشد:

- وظایف مورد نظر ماهیتاً تجاری (مستلزم بده و بستان، خرید و فروش و عملیات اقتصادی مرتب و مفصل) و سودآور (همراه با منفعت و ارزش افزوده) باشد.

- انجام وظایف مورد نظر مستلزم رقابت در بازارهای ملی یا بین‌المللی باشد.

- انجام وظایف مورد نظر مستلزم سرعت عمل در تصمیم گیری و انجام امور لازم فارغ از مقررات و رویه های اداری دست و پاگیر باشد .

- انجام وظایف مورد نظر مستلزم دستیابی و استفاده از تکنولوژی پیچیده مورد در بازارهای جهانی باشد .

- انجام وظیفه یا وظایف مورد نظر مستلزم به کارگیری و بسیج نیروهای انسانی متخصص و سرمایه گذاری اولیه کلان باشد .

در حال حاضر تعداد بسیار زیادی شرکت دولتی در تشکیلات اجرائی دولت جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که به دودسته شرکت های اصلی دولتی و شرکتهای فرعی با تابعه تقسیم می شوند:

- شرکت های اصلی شرکتهایی هستند که به موجب قانون برای انجام وظایفی با مشخصات پیش گفته و ابتدا به وجود می آیند مانند شرکت ملی نفت ، شرکت ملی فولاد ، شرکت مخابرات و شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران .

- شرکت های تابعه یا فرعی :

شرکت هایی که با سرمایه شرکت های اصلی دولتی ایجاد می گردند تیز تازمانی که بیش از ۵۰٪ سرمایه یا سهام آنها متعلق به شرکت دولتی ایجاد کننده باشد ، شرکت دولتی شناخته می شود که این شرکت را تابعه یا فرعی می نامیم .

معمولاً اجازه تشکیل شرکت تابعه و فرعی را قانونگذار در اساسنامه شرکت اصلی به آن می دهد که تحت ضوابط و شرایطی نسبت به آن اقدام نماید .

شرکت هایی چون شرکت صید صنعتی و شرکت بازرگانی شیلات در زمره شرکتهای تابعه شرکت سهامی شیلات ایران به عنوان شرکت اصلی دولتی اند و یا شرکت های ملی حفاری ایران ، شرکت ملی نفتکش و شرکت ملی کالا شرکت های

تابعه و فرعی شرکت ملی نفت‌اند.

وضعیت وزارت خانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی در تشکیلات

موجود دولت:

برای آشنایی بیشتر و سهل تر با کم و کیف واحدهای اجرائی تشکیل دهنده بخش اجرائی دولت به نظر می‌رسد شایسته باشد، عالیت‌ترین ارگانهای اجرائی یعنی وزارت خانه‌ها را طبقه بندی و ضمن آشنائی با وزارت خانه تشکیل دهنده هر طبقه با ماموریت‌های اصلی هر وزارت خانه و واحدهای وابسته (مؤسسات و شرکتهای دولتی) به هریک آشنا گردیم. بدین ترتیب طبقات مختلف وزارت خانه‌های دولت جمهوری اسلامی ایران را به شرح زیر مورد بررسی قرار می‌دهیم:

الف: وزارت خانه‌های عهده‌دار امور فنی و عمرانی:

این گروه از وزارت خانه اساساً عهده‌دار تأمین «زیر ساخت‌های اقتصادی» هستند. زیرساخت اقتصادی عاملی است که اقتصاد هر کشور بر آن استوار می‌گردد و از آن قوام می‌گیرد. انرژی (به ویژه انرژی الکتریکی)، راه و حمل و نقل، آب، زمین و ارتباطات (عوامل عمده تولید اطلاعات) مهمترین زیرساخت‌های اقتصادی اند. وزارت خانه‌های زیر را می‌توان در زمره وزارت خانه‌های این طبقه قرارداد:

۱- وزارت نیرو:

تأمین موجبات حداکثر استفاده از منابع انرژی و آب کشور و همچنین تهیه و

تأمین انرژی و آب کشور و همچنین تهیه و تأمین انرژی و آب برای انواع مصارف اعم از صنعتی، کشاورزی، روستائی شهری و حمل و نقل، هدف این وزارتخانه را تشکیل می‌دهد. مهمترین وظایف این وزارت خانه عبارتند از:

- بررسی و مطالعه و تحقیق درباره انواع انرژی و تنظیم برنامه‌های کوتاه مدت و دراز مدت برای استفاده از منابع مختلف و برآورد میزان قابل تولید انواع انرژی و همچنین برآورد میزان احتیاجات کشور به انرژی

- مطالعه و تحقیق برای شناسائی و دراختیار گرفتن انرژی دست نیافته

- نظارت بر نحوه استفاده از انواع انرژی و همچنین تعیین و تصویب نحوه مصرف

و نرخ انواع انرژی در داخل کشور

- تهیه و اجرای طرحهای لازم در زمینه احداث نیروگاههای تولید برق و ایجاد

شبکه‌های انتقال و توزیع برق و تأسیسات شیرین کردن آب شور

- انجام مطالعات به منظور شناخت منابع آب کشور اعم از سطحی و زیرزمینی

برای تهیه برنامه‌های چگونگی بهره‌برداری از آنها

- احداث تأسیسات مربوط به آب و اجرای قانون آب

* مؤسسات و شرکتهای زیر به این وزارتخانه وابسته‌اند:

- کلیه شرکتهای آب و فاضلاب در سطح کشور که خود به شرکت آب و فاضلاب

کشور وابسته‌اند.

- کلیه شرکت های برق منطقه‌ای

- شرکت سهامی تولید و انتقال نیروی برق ایران (توانیر)

- شرکت سهامی خدمات مهندسی برق (مشانیر)

- شرکت خدمات مهندسی آب (مه‌اب)

- شرکت سهامی ساختمان سد و تأسیسات آبیاری (سابیر)

- شرکت سهامی ساخت و تهیه کالای برق ایران (ساتکاب)

- سازمان تحقیقات منابع آب (تهاب)

۲- وزارت راه و ترابری :

تأمین راههای ارتباطی کشور اعم از زمینی (راه و راه آهن) و راههای دریایی و هوائی و اداره امور ترابری کشور و پی ریزی سیاست جامع هماهنگ برای آن و توسعه و تجهیز گسترش و نگاهداری تأسیسات زیربنائی آن ، هدف این وزارت خانه است .

وظایف اساسی این وزارت خانه به شرح زیر قابل ذکراند:

- مطالعه ، تهیه و تنظیم برنامه های جامع و هماهنگ به منظور تعیین خط مشی های اجرایی در زمینه ترابری کشور و اجرای آنها.

- احداث ، توسعه ، بهره برداری و بنادر و فرودگاهها

- تهیه و تنظیم ضوابط و معیارهای لازم برای احداث و نگاهداری تأسیسات

زیربنائی باتوجه به مقتضیات و پیشرفتهای وسایل ترابری و نظارت بر اجرای آنها

- بررسی روشهای ساختمان ، نگاهداری و بهره برداری راهها، راه آهن ، بنادر و

فرودگاهها

- بررسی نیازمندی ها و شناسائی مجموع قدرت و ظرفیت ترابری کشور اعم

از راهها ، راه آهن ، راههای آبی ، راههای هوائی و خطوط لوله به منظور تهیه

برنامه ها و ارائه توصیه های لازم به سازمانهای مربوطه

- بررسی نیازمندی های کشور از نظر خدمات خاک شناسی و شناسائی مصالح ساختمانی و تجهیز و توسعه آزمایشگاههای مربوط و عرضه و فروش خدمات به بخش عمومی و خصوصی از طریق آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک

- انجام کلیه امور مربوط به خدمات هواشناسی کشور

- تصدی حمل و نقل هوائی مسافر و بار و محصولات پستی در داخل و خارج کشور

- اجاره دادن ماشین آلات راهسازی و ساختمانی که قانوناً در اختیار این وزارت است .

* مؤسسات و شرکت های زیر به وزارت راه و ترابری وابسته اند:

- سازمان هواشناسی کشور
- سازمان هواپیمایی کشوری
- شرکت سهامی راه آهن جمهوری اسلامی ایران
- شرکت سهامی آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک
- شرکت سهامی تولیدی تجهیزات ایمنی راهها
- شرکت حمل و نقل جمهوری اسلامی ایران
- شرکت سهامی حمل و نقل بین المللی جمهوری اسلامی ایران
- شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران
- شرکت خدمات هوائی آسمان

۳- وزارت پست و تلگراف و تلفن :

فراهم آوردن تسهیلات لازم به منظور استفاده عمومی از وسایل پستی و مخابراتی برای ارتباط داخلی و ارتباط با کشورهای خارجی هدف این وزارت خانه است .

این دستگاه در راستای تحقق هدف خویش وظایف عمده ذیل را برعهده دارد :

- تصویب برنامه‌ها و طرحهای ایجاد و توسعه سرویسهای پستی و مخابراتی داخلی و بین‌المللی براساس نیازهای کشور و نظارت بر اجرای آنها.

- تأسیس و توسعه سرویسهای پستی و بهره‌برداری و نگهداری آنها

- تأسیس و توسعه شبکه های مخابراتی کشور طبق قوانین مربوطه

- تأمین اجرای تعهدات مربوط به قراردادهای بین‌المللی پستی و نظارت

بر اجرای قراردادهای مخابراتی که دولت ایران متعهد به اجرای آنهاست .

- تنظیم و حفظ روابط ایران با اتحادیه‌های بین‌المللی پستی و مخابراتی و

مجامعی که وزارت پست و تلگراف و تلفن در فعالیت‌های آنها دینفع می‌باشد .

* سازمانهایی که به وزارت پست و تلگراف و تلفن وابسته‌اند:

- شرکت مخابرات جمهوری اسلامی ایران

- شرکت پست جمهوری اسلامی ایران

- مرکز سنجش از دور ایران

۴- وزارت مسکن و شهرسازی :

اتخاذ و اعمال سیاست‌ها و تنظیم برنامه‌های جامع و هماهنگ برای تعیین

مراکز جمعیت و ایجاد تعادل مطلوب بین جمعیت و وسعت شهرها در کشور، تأمین مسکن و توسعه و بهبود استانداردهای کمی و کیفی مسکن با توجه به هدفها و مقتضیات اقتصادی و اجتماعی کشور و همچنین ایجاد هماهنگی و تمرکز در تهیه و اجرای برنامه‌های شهرسازی و ساختمانهای دولتی، هدف این وزارت خانه است.

این دستگاه برای تحقق اهداف خود، وظایف عمده زیر را انجام می‌دهد:

- تعیین استانداردهای مسکن، ساختمانهای دولتی و تأسیسات شهری
- بررسی مستمر نیازمندیهای مسکن، ساختمانهای دولتی، خانه‌های سازمانی و تهیه برنامه‌های مورد لزوم

- تهیه معیارها و ضوابط آئین‌نامه‌های شهرسازی

- تهیه طرح جامع و تفصیلی برای هریک از شهرها با توجه به ضوابط و استانداردهای مصوب و تعیین ضوابط برای تهیه نقشه‌های هادی و اعلام آن به وزارت کشور

- نظارت بر فعالیت‌های شهرسازی بخش خصوصی از حیث رعایت معیارها و ضوابط شهرسازی

- تهیه و اجرای طرحهای تأمین مسکن و خانه‌سازی که با اعتبارات دولت انجام می‌شود

- اجرای طرحهای مربوط به خانه‌های سازمانی به صورت مستقل

- تهیه و اجرای طرحهای ساختمانهای دولتی

- اجرای طرحهای عمران شهری در دست اجرا و تهیه و اجرای طرحهایی که انجام آنها از طرف وزارت خانه و سازمانهای ذیربط در صورت قبول وزارت مسکن و شهرسازی به آن ارجاع می‌شود.

- تهیه و تنظیم موازین و استانداردهای فنی و مشخصات مربوط برای ساختمانها و مسکن و تحقیق و بررسی مسائل مربوط به ساختمان و مصالح ساختمانی و نیز تهیه استانداردهای لازم برای مصالح سازمانی با همکاری مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران .

- اجرای مفاد قانون اراضی شهری و آئین نامه‌های مربوط

* سازمانهای زیر به این وزارت وابسته‌اند:

- سازمان مسکن
- سازمان زمین شهری
- شرکت سهامی تأسیسات ساختمانی (تسیس)
- شرکت کارخانجات خانه سازی ایران
- شرکتهای عمران شهرهای جدید
- مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

۵- وزارت کشاورزی:

فراهم آوردن موجبات بهبود و ازدیاد تولید انواع محصولات کشاورزی درجهت بهبود نسبی شاخص تغذیه و افزایش متوسط درآمد سرانه شاغلین بخش کشاورزی به منظور نیل به خودکفائی در تأمین نیازهای کشور ، هدف این وزارت است .

این وزارت در این رابطه وظایف عمده زیر را انجام می‌دهد:

- تعیین سیاستها و خط مشی های بهره‌برداری ازمین و تنظیم الگوهای کشت

متناسب با شرایط اقلیمی مناطق مختلف کشور

- اتخاذ تدابیر لازم به منظور فراهم آوردن امکانات استفاده از تسهیلات اعتباری بانک کشاورزی و سایر منابع در جهت افزایش تولید محصولات کشاورزی

- تنظیم و اجرای برنامه‌های مربوط به بهبود و افزایش تولید محصولات کشاورزی در چهارچوب برنامه‌های عمرانی و توسعه اقتصادی و سیاستهای دولت

- انجام تحقیقات علمی و اقتصادی در زمینه‌های مختلف کشاورزی و انتشار نتایج حاصل از آن

- انجام بررسیها و اقدامات لازم در زمینه تهیه، تولید و توزیع انواع نهال و بذر

متناسب با شرایط آب و هوایی و کشاورزی مناطق مختلف کشور و تعیین ضوابط مناسب.

- انجام تحقیقات مربوط به آفات و بیماریهای گیاهی و محصولات کشاورزی و تعیین بهترین روشهای پیشگیری و مبارزه با آنها

- انجام تحقیقات و بررسیهای حاصلخیزی خاک و شناسائی و طبقه بندی و مطالعات و اقدامات مربوط به حفظ و حمایت و تعیین بهره‌دهی اراضی کشاورزی

- تمرکز و اداره امور مربوط به آموزش حرفه‌های کشاورزی کشور و بسط و توسعه

آن به منظور تربیت نیروی انسانی ماهر و متخصص مورد نیاز بخش کشاورزی

- نشر ترویج نتایج حاصل از بررسیها و تحقیقات و ارائه راهنمائیها و آموزشهای لازم به منظور آشنا ساختن دست اندرکاران با اصول و فنون جدید کشاورزی و ارتقاء دانش و آگاهیهای حرفه‌ای کشاورزان و باغداران

- تأمین و توزیع نهاده‌های کشاورزی چون کود، سم، بذر، نهال، ماشین‌آلات و ...

و ارائه خدمات فنی

- توسعه مکانیزاسیون کشاورزی با توجه به خصوصیات و ویژگیهای اقلیمی و فرهنگی مناطق مختلف
- اداره امور هیئت‌های هفت نفره واگذاری زمین
- * سازمانهای زیر به وزارت کشاورزی وابسته‌اند:
 - سازمان آموزش کشاورزی
 - سازمان پنبه و دانه‌های روغنی ایران
 - سازمان حفظ نباتات
 - سازمان مرکزی تعاون روستائی ایران
 - سازمان تحقیقات کشاورزی
 - بنگاه توسعه ماشین‌های کشاورزی
 - شرکت سهامی پخش کودشیمیایی و تولید سم
 - شرکت سهامی تولید، تهیه و توزیع بذر و نهال
 - شرکت سهامی هواپیمائی خدمات ویژه
 - شرکت سهامی کشاورزی سفید رود
 - شرکت سهامی کشت و صنعت نیشکر هفت تپه
 - شرکت کشت و صنعت جیرفت
 - سازمان عمران قزوین
 - سازمان چای کشور
 - شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی آن

۶- وزارت جهاد سازندگی :

حفظ ، حمایت ، احیاء ، گسترش و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع و منابع آبی و فراهم ساختن موجبات تأمین پروتئین حیوانی مورد نیاز جامعه و عمران و توسعه روستاها و مناطق عشایر و همچنین حفظ واحیاء ذخایر ژنتیکی دام کشور و تأمین بهداشت دام به منظور افزایش کمی و کیفی فرآورده‌های دامی ، اهداف این وزارت را تشکیل می‌دهد .

این دستگاه در جهت تحقق اهداف خود عهده‌دار وظایف عمده زیر است :

- تعیین سیاست‌ها، خط مشی هاو برنامه‌های عمران و توسعه روستاها و مناطق عشایری و صیادی کشور

- تعیین سیاست‌ها، خط مشی هاو برنامه‌های مربوط به امور دام و منابع طبیعی تجدید شونده

- اتخاذ روشها و تدابیر لازم در زمینه حفظ ، حمایت و بهره‌برداری صحیح از جنگل هاو مراتع طبیعی دست کاشت ، ترویج جنگل کاری و همچنین احیای جنگل هاو مراتع مخروبه و جلوگیری از انهدام آنها

- تهیه و اجرای طرحهای بزرگ جنگل کاری و جنگل داری و مرتع داری و اصلاح مراتع و ایجاد پارکهای جنگلی و تفریحگاههای طبیعی

- تهیه و اجرای طرحهای لازم در زمین آبخیزداری و حفاظت از خاک و تثبیت شنهای روان و بیابان زدائی

- اتخاذ تدابیر و انجام اقدامات لازم در جهت حفظ ، احیاء توسعه و تکثیر و بهره‌برداری مناسب از منابع آبی آبهای تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ایران با رعایت قوانین مربوطه - انجام بررسیهای لازم به منظور برآورد نیاز کشور به

محصولات دامی

- اتخاذ تدابیر لازم در جهت حفظ منابع دام و طیور و اصلاح نژاد دام و تدوین نظام بهره‌برداری و تولید دامی

- تهیه ، تدارک و توزیع علوفه و سایر نهاده‌های دامی

- تأمین بهداشت دام کشور و فرآورده‌های مربوط

- انجام تحقیقات لازم به منظور شناسائی و تشخیص طرق مبارزه با بیماری‌های

مشترک انسان و دام و تهیه مایه و سرم‌ها و سایر مواد بیولوژیکی لازم

- تنظیم بازار دام ، طیور ، گوشت و متنوعات آن در جهت حمایت از تولید

کنندگان و مصرف‌کنندگان .

- احداث تأسیسات مناسب برای عشایر از قبیل آبشخور ، پناهگاه ، انبارهای

ذخیره علوفه و ایستگاه‌های استقرار دام و کشتارگاه‌های صنعتی و همچنین ارائه

خدمات سیار دامپزشکی و سایر خدمات حمایتی و ترویجی لازم به عشایر دامدار

- برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم به منظور توسعه و تشویق زنبورداری

- برنامه‌ریزی ، طراحی ، احداث ، توسعه و نگهداری راه‌های روستائی و ارتباط آن

به اولین جاده فرعی یا اصلی کشور و همچنین گذرگاه‌های عشایری

- سیاست‌گذاری ، برنامه‌ریزی ، احداث ، توسعه و نگهداری شبکه‌های آب

آشامیدنی روستاها

- برنامه‌ریزی و احداث و نگهداری ابنیه و تأسیسات عمومی خدماتی مورد نیاز

روستاها (حمام کشتارگاه ، غسالخانه و رختشویخانه)

- اتخاذ تدابیر لازم در جهت ایجاد و گسترش صنایع روستائی

* سازمانهای زیر به وزارت جهاد سازندگی وابسته‌اند:

- شرکت سهامی شیلات ایران
- سازمان امور عشایر
- شرکت سهامی طیور کشور
- شرکت سهامی صنایع شیر ایران
- شرکت سهامی گوشت کشور
- شرکت سهامی تولید ، تهیه و توزیع علوفه (صندوق عمران مراتع سابق)
- مؤسسه تحقیقات جنگل و مرتع
- شرکت های بهره برداری از جنگل (چوب فریم، نکاچوب، نوشهر چوب و شفاورد)
- سازمان دامپزشکی کشور
- مؤسسه سرم سازی رازی (حصارک)

ب- وزارت خانه‌های عهده‌دار امور صنعتی و تولیدی

ماموریت اساسی این گروه از وزارت خانه‌های دولت جمهوری اسلامی ایران ، سیاست‌گذاری برنامه‌ریزی ، هدایت و راهبری و عنداللزوم اداره واحدهای صنعتی و تولیدی کشور است . به تعبیری اقدامات یادشده را درخصوص کم و کیف تولید کالاهای صنعتی انجام می‌دهند .

وزارت خانه‌های این گروه به شرح زیر قابل معرفی‌اند:

۱- وزارت صنایع سنگین

وزارت صنایع سنگین به منظور برنامه‌ریزی ، هماهنگی ، توسعه ، ایجاد ، بهره‌برداری و یا حمایت و هدایت آن دسته از صنایعی که درحوزه فعالیت‌های ، ریخته‌گری ، آهنگری ، ماشین‌سازی ، ساخت موتور و محرکها ، نورد ، ساخت و مونتاژ انواع وسایل نقلیه و صنایع فلزی استاتیک قراردارند تأسیس گردیده است . به یک تعبیر دیگر این وزارت برنامه‌ریزی ، هماهنگی ، توسعه یا ایجاد و بهره‌برداری از آن دسته صنایعی را برعهده دارد که تولیدکننده کالاهای سرمایه‌ای *capital goods* هستند . کالاهای سرمایه‌ای مصنوعات هستند که حکم سرمایه داشته در شکل ابزار کار ظاهر می‌شوند که مصرف کننده آنها سرمایه‌گذاران هستند . مانند انواع ماشین آلات صنعتی ، ابزار تولید و خودروها .

وزارت مذکور وظایف عمده ذیل را در راستای تحقق هدف خود برعهده دارد:

- بررسی نیاز کشور در زمینه صنایع سنگین و تهیه طرحهای لازم جهت ایجاد و نوسازی و مدیریت صنایع سنگین .

- جمع‌آوری اطلاعات مربوط به طرحها و سیستم‌های صنعتی ، بهره‌برداری و ارزیابی آنها و تنظیم آمار لازم .
- تهیه لوازم و آئین‌نامه ضوابط مربوط به صنایع سنگین و نظارت بر اجرا به منظور کنترل فعالیت‌های صنایع سنگین و ارائه راهنماییهای فنی و اقتصادی .
- تدوین و اجرای برنامه‌های آموزشی و پژوهشی در زمینه‌های مربوط با هماهنگی ارگانهای ذیربط و رعایت مقررات و ضوابط مربوط
- همکاری با مؤسسات علمی و فنی داخلی و بین‌المللی و عضویت و شرکت در مجامع بین‌المللی با رعایت قوانین و مقررات مربوط
- همکاری با مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی به منظور تعیین استاندارد برای تولیدات مربوط .

• سازمانهای زیر به وزارت صنایع سنگین وابسته‌اند:

- شرکت بازرسی مهندسی و صنعتی ایران

- سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران

۲- وزارت معادن و فلزات :

توسعه فعالیت‌های زمین‌شناسی و اکتشاف و تجهیز و بهره‌برداری از معادن و ایجاد و گسترش و بهره‌برداری از صنایع متالوژی (تولید فلز و نورد) و پیشبرد امور معدنی در چهارچوب سیاست‌های اقتصادی کشور ، هدف این وزارت خانه است .
به عبارت دیگر بخشی از فلسفه وجودی این ارگان عالی اجرائی ، سیاست‌گذاری ،

برنامه‌ریزی راهبردی و حسب مورد اداره واحدهای تولیدکننده کالاهای واسطه‌ای ونیم‌ساخته است. کالاهایی که در بسیاری موارد حکم خوراک صنعتی برای دیگر واحدهای صنعتی را پیدا می‌کنند همچون فولاد و انواع ورق آهن، آلومینیم، مس، روی، سرب و...

وزارت معادن و فلزات در جهت تحقق اهداف سازمانی خویش عهده‌دار وظایف اساسی زیر است:

- تدوین و تنظیم سیاست‌ها و خط مشی و برنامه‌های زمین‌شناسی و اکتشاف و تجهیز و بهره‌برداری از معادن و صنایع متالوژی کشور

- انجام بررسیهای زمین‌شناسی و اکتشافی و مطالعه ذخایر معدنی به منظور شناسایی امکانات بالقوه کشور به استثنای نفت و گاز

- احداث و گسترش و نوسازی واحدهای متالوژی و معدنی

- بهره‌برداری از معادن و واحدهای تولیدی متالوژی تحت مدیریت دولت

- همکاری در تهیه طرحهای مربوط به استحصال مواد فرعی و به دست آمده از

تولید مواد اولیه و وسایل معرفی و فرعی و در صورت لزوم اجرای این قبیل طرحها با رعایت قوانین و مقررات مربوطه

- اجرای قوانین و آئین‌نامه‌های معادن و تهیه و اجرای ضوابط مربوط به

فعالیت‌های متالوژی و ارائه راهنمایی‌های فنی

- همکاری با مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی به منظور تعیین استانداردها

برای تولیدات مربوطه

* سازمانهای زیر به وزارت معادن و فلزات وابسته‌اند:

- سازمان زمین شناسی کشور
- شرکت ملی فولاد ایران
- شرکت ملی صنایع مس ایران
- شرکت سرب و روی ایران
- شرکت سهامی تولید آلومینیم ایران (آلومکو)
- شرکت ملی اکتشافات معدنی ایران
- شرکت سهامی کل معادن ایران

۳- وزارت صنایع

فراهم آوردن موجبات گسترش و پیشبرد امور صنعتی در زمینه صنایع سبک و مصرفی کشور هدف و فلسفه وجودی این وزارت خانه را تشکیل می‌دهد .

به تعبیری دیگر سیاستگزاری ، برنامه‌ریزی ، هدایت و حمایت و عنداللزوم اداره و مدیریت واحدهای صنعتی فعال در امور صنعتی سبک و مصرفی (تولیدکننده کالاهای مصرفی) هدف و رسالت این ارگان عالی اجرائی در تشکیلات دولت است .

کالاهای مصرفی به آن دسته از مصنوعات اطلاق می‌گردد که اولاً بلافاصله بعد از تولید قابل مصرف باشند و معمولاً نیازی به پروژه‌های تکمیلی ندارند و ثانیاً مورد مصرف عموم مردم بوده و تأمین کننده نیازهای خانوارهای کشاورزی :

وزارت صنایع در جهت تحقق هدف خود وظایف عمده زیر را برعهده دارد:

- تنظیم سیاست‌ها و خط مشی و برنامه‌های مربوط به بخشی صنعتی ذیربط

- اجرای برنامه‌های خاص صنعتی مربوط در بخش دولتی
 - نظارت بر فعالیتهای صنعتی مربوط در بخشهای غیردولتی
 - تنظیم ضوابط و اجرای مقررات لازم به منظور تشویق و حمایت سرمایه گذاران و صاحبان صنایع غیر دولتی در بخش مربوط
 - توسعه کلی و بهبود کیفی صنایع دستی و کمک به تولیدکنندگان و دست اندرکاران این بخش
 - انجام تحقیقات صنعتی و تهیه استانداردهای انواع تولیدات به ویژه محصولات صنعتی
 - مشارکت در ایجاد نواحی و شهرهای صنعتی به منظور ایجاد زیربنای لازم و ضروری جهت توسعه سریع و مؤثر فعالیتهای صنعتی کشور
 - جمع‌آوری آمارها و اطلاعات تخصصی صنعتی
 - قبول عضویت و شرکت در سازمانها و مجامع بین‌المللی مربوط به امور صنعتی
- ذیربط

* سازمانهای زیر به وزارت صنایع وابسته‌اند:

- مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران
- سازمان صنایع دستی ایران
- سازمان صنایع ملی ایران
- شرکت شهرکهای صنعتی ایران
- شرکت سهامی دخانیات ایران
- شرکت سهامی عام نساجی مازندران
- شرکت سهامی سیمان سپاهان

ع-وزارت نفت:

هدف از تشکیل این وزارت اعمال اصل مالکیت و حاکمیت دولت بر ذخائر و منابع نفت و گاز کشور و صنایع و تأسیسات نفت، گاز و پتروشیمی است. به طور کلی صنعت نفت که تولید کننده کالاهای نفتی و پتروشیمی است، تحت مدیریت عالی این وزارت قرار می‌گیرد. این وزارت که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی بر اعداد وزارت خانه‌های دولت افزوده شد در جهت تحقق هدف خود وظایف اساسی زیر را انجام می‌دهد:

- صیانت ذخایر و بهره‌برداری صحیح و مناسب از منابع نفت و گاز کشور
- نگهداری و حفظ تأسیسات صنایع نفت، گاز و پتروشیمی و سایر تأسیسات وابسته
- کوشش در بسط تکنولوژی و دانش صنعتی مربوط در جهت خود کفائی هر چه بیشتر و بی‌نیازی از خارج
- نظارت بر امور مربوط به صادرات نفت و فرآورده‌ای نفتی، گاز و محصولات پتروشیمی و وابسته و قراردادهای مربوط به امور فوق و سایر قراردادهای هماهنگی عملیات و فعالیت‌های واحدهای مختلف صنایع مختلف صنایع نفت، گاز و پتروشیمی و ایجاد و حفظ هماهنگی با سازمانهای دیگر دولتی و سیاست انرژی کشور.
- تعیین و تلفیق برنامه‌های عملیاتی، مالی و بازرگانی شرکتهای وابسته و تدوین و تنظیم برنامه جامع در قالب برنامه‌های ملی
- برنامه‌گذاری اجرای طرحهای بزرگ سرمایه‌ای و نحوه تأمین منابع مالی لازم
- نظارت و سرپرستی روابط بین‌المللی و نظارت بر امور نمایندگیهای وزارت نفت

در خارج از کشور

- نمایندگی ایران در مجامع نفتی بین المللی

* سازمانهای زیر به وزارت نفت وابسته اند:

- شرکت ملی نفت ایران

- شرکت ملی گاز

- شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران

- شرکت خدمات هلیکوپتری

- شرکت ملی پالایش و پخش

ج: وزارت خانه های عهده دار امور فرهنگی و آموزشی

هدف و ماموریت اساسی این گروه از وزارت خانه ها در تشکیلات دولت جمهوری اسلامی ایران تعلیم و تربیت کودکان ، نوجوانان و جوانان کشور و تأمین نیروی انسانی مورد نیاز بخش های مختلف فعالیت های اجتماعی و اقتصادی است . همچنین اداره امور فرهنگی کشور مسئولیت این گروه از وزارت خانه ها است . وزارت خانه های ذیل در این گروه قرار می گیرند:

۱- وزارت آموزش و پرورش

تعلیم و تربیت کلیه افراد واجب التعلیم کشور و فراهم آوردن موجبات آن با توجه به آخرین پیشرفتهای حاصله در روشهای تعلیم و تربیت با در نظر گرفتن هدفها و احتیاجات آموزشی کشور هدف این دستگاه قرار گرفته است .

این وزارت خانه برای تحقق اهداف خود وظایف اساسی زیر راعهده دارد:

- تهیه و تنظیم مقررات آموزشی عمومی کشور تا پایان دوره متوسطه
- نظارت بر اجرای طرحها و برنامه های آموزشی کشور تا پایان دوره متوسطه
- تأسیس و تجهیز آموزشگاههای مربوط به دوره های ابتدائی ، راهنمائی تحصیلی و متوسطه و فنی و حرفه ای درسراسر کشور و همچنین مدارس عالی که باموافقت وزارت فرهنگ و آموزش عالی زیر نظر وزارت آموزش و پرورش اداره می شوند.

- کوشش درتعمیم آموزش فنی و حرفه ای در قالب برنامه های توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور با جلب همکاری مؤسسات مربوط .

- تعیین ارزش و اعتبار گواهینامه های تحصیلی صادره از سوی مؤسسات آموزشی داخلی و خارجی تا پایان دوره متوسطه و همچنین مدارس عالی تحت نظارت وزارت آموزش و پرورش

- تهیه و چاپ کتابهای درسی و توزیع آنها درسراسر کشور

- همکاری با نهضت سوادآموزی در اجرای برنامه های سوادآموزی

- نظارت بر اجرای برنامه های ورزشی و فعالیت های فوق برنامه در کلیه آموزشگاههای کشور.

* سازمانهای ذیل به وزارت آموزش و پرورش وابسته اند:

- کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان (شرکت دولتی)

- سازمان نوسازی و توسعه و تجهیز مدارس کشور

- سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

- سازمان ملی پرورش استعداد های درخشان
- سازمان آموزش و پرورش کودکان استثنایی
- انجمن اولیاء و مربیان جمهوری اسلامی ایران
- نهضت سوادآموزی

۲- وزارت فرهنگ و آموزش عالی

کمک به بهبود آموزش و پرورش و محتوی برنامه های علمی و آموزشی در کلیه سطوح هدف این ارگان عالی اجرائی را تشکیل می دهد این وزارت خانه در جهت تحقق هدف فوق وظایف اساسی زیر را انجام می دهد :

- تعیین و اجرای هدف های علمی و آموزشی و پژوهشی با توجه به نیازمندی های کشور

- تهیه و تنظیم برنامه های کلی آموزشی و پژوهشی در تمام سطوح تحصیلی

- نظارت بر دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی (غیر علوم پزشکی) در زمینه انتخاب کادر آموزشی و تشخیص صلاحیت علمی مدرسان و طرح پیشنهاد های مربوط کار مؤسسات آموزش عالی (غیر علوم پزشکی) و بازده سرمایه گذاری های آموزشی .

- ایجاد ارتباط با دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی در سطح جهانی به منظور استفاده از تجربیات آنها .

- انجام کلیه امور مربوط به دانشجویان داخل و خارج از کشور .

- اشاعه اندازه گیری و ارزیابی آموزشی و کاربرد آن در نظام آموزشی ایران به

منظور کمک به بالابردن کیفیت آموزش در سطوح مختلف

- توسعه پژوهشهای علمی در سراسر کشور و اشاعه پژوهشهای جمعی و فردی

- ایجاد، تجهیز و توسعه مراکز تحقیقاتی و علمی مورد نیاز

- نظارت بر کار مؤسسات علمی و پژوهشی مربوط و تهیه طرحهای لازم جهت

ایجاد هماهنگی و ارتباط بین آنها

- بررسی احتیاجات کشور از لحاظ نیروی انسانی و متخصص های مورد نیاز و تهیه

طرحهای لازم در این زمینه

- انجام امور مربوط به کمیسیون ملی یونسکو در ایران

- پژوهشی در امر راههای گسترش اطلاعات علمی و فنی و اهتمام به ایجاد

خدمات علمی و مربوط و ارائه آن جهت استفاده در امور علمی، آموزشی و پژوهشی

- کمک به انتشار و یا انتشار نتایج تحقیقات و بررسیهای علمی و کتابها و نشریاتی

که در پیشرفت هدفهای علمی، آموزشی و تحقیقاتی کشور مؤثرند.

- کمک به تربیت کادر لازم در زمینههای مربوط به پژوهش های علمی

و برنامه ریزی علمی و آموزشی

- انجام امور مربوط به کاوشهای علمی باستانشناسی و نظارت بر حفظ و حراست

میراث فرهنگی کشور

* سازمانهای زیر به این وزارت وابسته اند:

- مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی

- سازمان میراث فرهنگی کشور

- سازمان چاپ و انتشارات انقلاب اسلامی (شرکت دولتی)

- شرکت سهامی انتشارات علمی و فرهنگی

- مرکز پژوهشهای خواص و کاربرد نیرو
- صندوقهای رفاه دانشجویان
- سازمان سنجش آموزش کشور
- سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی (سمت)
- دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کشور (غیر از علوم پزشکی)

۳- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

رشد فضائل اخلاقی و تأمین استقلال فرهنگی و مصونیت جامعه از نفوذ فرهنگ اجانب و همچنین اعتلای آگاهی های عمومی و رواج فرهنگ و هنر اسلامی و گسترش مناسبات فرهنگی یا ملل و اقوام مختلف و فراهم آوردن موجبات وحدت میان مسلمین ، اهداف این وزارت خانه را تشکیل می دهند.

این وزارت برای تحقق اهداف خود وظایف عمده زیر را به عهده دارد:

- شناساندن مبانی ، مظاهر و اهداف انقلاب اسلامی به جهانیان بابت بهره گیری از وسایل و امکانات هنری ، سمعی و بصری ، کتب و نشریات و برگزاری گردهمایی فرهنگی و سایر اقدامات لازم در داخل و خارج از کشور با همکاری دستگاههای ذیربط .

- مطالعه و تحقیق در زمینه تبلیغات رسانه های جهانی و کشف روشهای مورد

عمل آنها و اتخاذ شیوه های مناسب مقابله با آن در صورت لزوم

- گرد آوری و طبقه بندی کلیه مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی از قبیل فیلم ،

کتاب ، تصویر و سایر انتشارات مربوط به جمهوری اسلامی و نشر موارد لازم

- تمرکز و بررسی اخبار و اطلاعات مربوط به پیشرفت برنامه‌ها و فعالیت‌های ارگانهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی به منظور انتشار آنها

- اجرای قوانین مربوط به مطبوعات و نشریات و تعیین ضوابط و مقررات مربوطه و تمرکز و توزیع و نشر انواع آگهی‌های دولتی و اجرای آن در داخل و خارج کشور

- ایجاد، توسعه و اداره کلیه امور نمایندگی‌های فرهنگی ایران در خارج و تعیین نمایندگان فرهنگی و مطبوعاتی و نظارت کامل به اجرای وظایفی که به عهده آنان نهاده می‌شود.

- اداره امور حج و اوقاف و امور خیریه در چهارچوب قوانین حج و اوقاف و امور خیریه

- ایجاد توسعه و بهره‌برداری از تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی از هر نوع که باشد همچنین تأمین وسایل لازم برای مسافرت‌های فردی و جمعی جهانگردان ایرانی و خارجی در داخل کشور

- ایجاد و توسعه و تجهیز و اداره کتابخانه‌های عمومی و تأسیسات فرهنگی و هنری و سینمایی

- تعیین ضوابط اعطای جوایز در زمینه‌های فرهنگی و هنری در چهارچوب آئین‌نامه‌های مربوط

- صدور اجازه تأسیس، انحلال و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانونهای تبلیغاتی، چاپخانه‌ها و مؤسسات تکثیر و مؤسسات مربوط به صنعت چاپ و نظارت بر کیفیت آگهی‌ها و کارهای چاپی طبق ضوابط و مقررات قانونی مربوطه

- تهیه و تدوین آئین‌نامه‌ها و ضوابط ناظر به تشکیل جشنواره‌ها و نمایشگاههای فرهنگی و هنری و مسابقات سینمایی و ادبی در داخل و خارج کشور

- تنظیم سیاستهای کلی فرهنگی ، هنری و سینمایی کشور و ارائه آن به مجلس شورای اسلامی جهت تصویب

• سازمانهای زیر به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وابستهاند:

- سازمان خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (شرکت دولتی)

- سازمان حج و زیارت

- سازمان اوقاف و امور خیریه

- سازمان مراکز ایرانگردی و جهانگردی (شرکت دولتی)

- سازمان چاپخانه و انتشارات (شرکت دولتی)

- مرکز مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی

د- وزارت خانههای عهدهدار امور سیاسی و دفاعی

رسالت این گروه ازوزارتخانهها تأمین نظم و ثبات و فراهم آوردن موجبات آرامش خاطر و امنیت شهروندان کشور و برقراری ارتباط سیاسی با سایر دولت‌ها و جوامع بشری است . وزارت خانههای زیر دراین گروه قرارمی‌گیرند:

۱- وزارت کشور

هدف این وزارت خانه ، حفظ امنیت و آسایش عمومی و تعمیم دموکراسی و هماهنگ ساختن فعالیت‌های سازمانهای دولتی ، ملی و محلی در سراسر کشور و فراهم آوردن موجبات اعمال سیاست‌های عمومی دولت در اقصی نقاط کشور است.

این دستگاه برای تحقق هدف خود، وظایف اساسی زیر را به عهده دارد:

- نظارت در انجام وظایف ماموران کشوری و ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های مختلف سازمانهای دولتی در استانها، شهرستانها، بخشها و دهستانها (واحدهای تقسیمات کشوری) و تطبیق فعالیت‌های آنها با سیاست‌های عمومی دولت

- حفظ امنیت و استقرار نظم و آرامش در سراسر کشور

- اجرای کلیه قوانین و مقررات مربوط به انتخابات

- مراقبت در تعمیم دموکراسی از طریق ایجاد امکانات لازم برای عامه مردم جهت

ابراز علاقمندی به تعاون تشریک مساعی در امور اجتماعی و قبول مسئولیت و همکاری در امور اقتصادی و فرهنگی

- نظارت و راهنمایی شهرداری ها در اجرای وظایف محوله و مراقبت بر تأمین

مایحتاج عمومی

- مراقبت در اجرای وظایفی که به موجب مقررات در مورد مرزها و امر ورود و

خروج اتباع بیگانه و ایرانی و همچنین امور مربوط به اقامت و اشتغال و رفتار بیگانگان در کشور

- ثبت و نگهداری امور سجلی و هویت ایرانیان و اتباع بیگانه

* سازمانهای زیر به وزارت کشور وابسته‌اند:

- سازمان ثبت احوال کشور

- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران

- شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو)

- سازمان حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی

- سازمان شهرداریهای کشور

- کمیته ملی کاهش اثرات بلایای طبیعی

۲- وزارت امور خارجه

وزارت امور خارجه یکی از قدیمیترین وزارت خانه‌های دولت ایران است. این وزارت عهده‌دار مدیریت دیپلماسی کشور است. به عبارتی اجرای سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران و حفظ وصیانت مصالح کشور و منابع اتباع ایران در خارج، هدف این ارگان عالی اجرائی را تشکیل می‌دهد. این وزارت در راستای تحقق اهداف خود، وظایف اساسی زیر را عهده‌دار است:

- توجه و مراقبت دائم درباره وقایع بین‌المللی و اوضاع داخلی کشورها و تهیه گزارشها پیش بینی و اظهار نظر لازم برای استحضار دولت جمهوری اسلامی ایران - بررسی، برقراری، حفظ توسعه روابط خارجی دولت جمهوری اسلامی با سایر دول و سازمانهای بین‌المللی.

- انجام مذاکرات و مکاتبات لازم با دول خارجی و سازمانهای بین‌المللی.

- انجام اقدامات لازم برای عقد قراردادها و مقاوله‌نامه‌ها

- اداره ماموریت‌های سیاسی و کنسولی وزارت امور خارجه و نظارت بر

نمایندگی‌های دولت جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور

- انجام و تأمین ارتباط بین ارگانهای مختلف دولت جمهوری اسلامی ایران با

دول خارجی و سازمانهای بین‌المللی در زمینه کل مسائل

* سازمانهای وابسته به وزارت امور خارجه :

- دانشکده روابط بین الملل

۳- وزارت اطلاعات

وزارت اطلاعات باوظایف و ماموریت های اساسی زیر درتشکیلات دولت جمهوری اسلامی ایران ایجاد گردیده است :

- کسب و جمع آوری اخبار ، تجزیه و تحلیل و طبقه بندی اطلاعات مورد نیاز در

ابعاد داخلی و خارجی

- کشف توطئه ها و فعالیت های براندازی ، جاسوسی ، خرابکاری و اغتشاش علیه

استقلال و امنیت و تمامیت ارضی کشور و نظام جمهوری اسلامی ایران

- حراست اخبار ، اطلاعات ، اسناد ، مدارک ، تأسیسات و پرسنل وزارت خانه

- آموزش و کمکهای لازم به ارگانها و نهادها جهت حفاظت از مدارک اسناد و

اشیاء مهم آنها

- ارائه خدمات اطلاعاتی ضروری به سازمانها و ارگانها و آگاه ساختن به موقع

آنها نسبت به توطئه ها

- همکاری و تبادل اطلاعات و تجارب اطلاعاتی با کشورهایی که حائز صلاحیت

لازم باشند .

۴- وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

در سالهای اخیر از ادغام وزارت خانه‌های دفاع و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ، وزارت خانه جدیدی تحت عنوان « وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح » ایجاد گردید .

این وزارت بخشی از دولت است که مسوولیت پشتیبانی نیروهای مسلح را در قالب قوانین و تدابیر فرماندهی کل برعهده دارد .

وظایف اساسی این وزارت به شرح ذیل قابل ذکر است :

- بررسی ، تنظیم و تحصیل بودجه و اعتبارات نیروهای نظامی و وزارت و سازمانهای وابسته به آنها باهماهنگی ستادکل و نظارت برانجام هزینه‌ها و بررسی و تائید بیلان حساب بودجه آنها.

- ساخت و تولید اقلام مورد نیاز نیروهای مسلح و انجام تحقیقات صنعتی لازم و افزایش امکانات تکنولوژی صنایع مربوطه برابر تدبیر و خط مشی فرماندهی کل
- نوسازی ، بازسازی و تعمیرات اساسی وسایل و تجهیزات خارج از مقدرات نیروهای مسلح برابر دستورالعمل ابلاغی ستاد کل

- پشتیبانی فنی ، آموزشی و تعمیراتی خدمات کامپیوتری نیروهای مسلح
- کسب آگاهی از پیشرفت‌های حاصله در صنایع نظامی و شناخت سیستم‌های تسلیحاتی پیشرفته درجهان .

- انجام کلیه خریدهای خارجی مورد نیاز نیروهای نظامی و وزارت و سازمانهای وابسته به آنها براساس تدابیر فرماندهی کل و سیاست کلی و خط مشی دولت جمهوری اسلامی ایران

- تهیه ، تأمین و خرید داخلی اقلام مشترک مورد نیاز نیروهای نظامی به

تشخیص ستاد کل به استثناء سوخت و مواد فاسد شدنی

- دفاع از حقوق نیروهای نظامی و وزارت و سازمانهای وابسته به آنها در مراجع قضائی

- اداره امور املاک نیروهای نظامی و وزارت و سازمانهای وابسته به آنها از نظر حقوقی و قانونی

- تهیه و تأمین زمین مورد نیاز و احداث ساختمانها و تأسیسات ساختمانی نیروهای نظامی وزارت برابر دستورالعمل و خط مشی فرماندهی کل در چهارچوب ضوابط و سیاستهای وزارت مسکن و شهرسازی و سازمان برنامه و بودجه

- تهیه و تأمین نقشه‌های نظامی و مرزی کشور و خدمات جغرافیایی مورد نیاز نیروهای مسلح

- تأمین خدمات درمانی پرسنل نیروهای مسلح

- تأمین نیازهای درمانی پرسنل و اداره امور بیمارستانها و درمانگاههای وزارت و سازمانهای وابسته

- تأمین خدمات تعاونی افراد نیروهای مسلح و عائله تحت تکفل آنها

* سازمانهای زیر به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح وابسته‌اند:

- سازمان صنایع دفاع (شرکت دولتی) و واحدهای تابعه آن

- سازمان تأمین خدمات درمانی پرسنل نیروهای مسلح

- شرکت سهامی مزرعه نمونه ارتش

- سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح

- تأمین نیازهای درمانی پرسنل و اداره امور بیمارستانها و درمانگاههای وزارت و

سازمانهای وابسته

- تأمین خدمات تعاونی افراد نیروهای مسلح و عائله تحت تکفل آنها

* سازمانهای زیر به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح وابسته‌اند:

- سازمان صنایع دفاع (شرکت دولتی) و واحدهای تابعه آن

- سازمان تأمین خدمات درمانی پرسنل نیروهای مسلح

- شرکت سهامی مزرعه نمونه ارتش

- سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح

- شرکت تعاونی پرسنل نیروهای مسلح (اتکا)

- سازمان حفاظت و اطلاعات

- سازمان عقیدتی - سیاسی وزارت دفاع و نیروهای مسلح

- مؤسسه آموزشی و تحقیقاتی صنایع دفاعی

- شرکت مهندسی و ساختمان

ه- وزارت خانه‌های عهده‌دار امور اجتماعی و اقتصادی

آخرین گروه از وزارت خانه‌های دولت جمهوری اسلامی ایران، وزارت خانه‌های عهده‌دار امور اجتماعی و اقتصادی‌اند. رسالت این گروه هدایت و راهبری امور اقتصادی و فراهم آوردن موجبات رفاه اجتماعی است. وزارت خانه‌های برشمرده زیر باماموریت‌های اساسی مشخص که در پی خواهد آمد، در این گروه قرار دارند:

۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی

هدف این ارگان عالی اجرائی ، تنظیم سیاست‌های اقتصادی و مالی کشور و ایجاد هماهنگی در امور مالی و اجرای سیاست‌های مالیاتی و تنظیم و اجرای برنامه همکاریهای اقتصادی و سرمایه‌گذاریهای مشترک با کشورهای خارجی است . این وزارت برای تحقق هدف خود

- نظارت بر فعالیت های مالی و اقتصادی بخش خصوصی در اجرای برنامه‌های توسعه اقتصادی .

- اجرای تکالیف مربوط به امور پولی ، بانکی ، ارزی و اعتباری کشور که به موجب قوانین و مقررات موضوعه به عهده این وزارت قرار گرفته است .

- ایجاد تسهیلات و کمکهای لازم به کارگران و کشاورزان در خرید سهام و واحدهای تولیدی مشمول قانون گسترش مالکیت واحدهای تولیدی .

- تمرکز وجوه سپرده وزارت خانه‌ها و مؤسسات دولتی در حسابهای بانک مرکزی ایران .

- تخصیص اعتبارات لازم برای هزینه‌های جاری و عمرانی با همکاری سازمان برنامه و بودجه .

- پرداخت اعتبارات مصوب بودجه کل کشور اعم از جاری و عمرانی به حسابهای بانکی وزارت خانه‌ها و مؤسسات دولتی و نیز پرداخت بدهی ها و وصول مطالبات ناشی از اجرای برنامه‌های گذشته .

- تعیین و انتخاب ذیحسابان وزارت خانه‌ها و مؤسسات دولتی طبق مفاد قانون محاسبات عمومی .

- تهیه و توزیع و همچنین نظارت بر چاپ اوراق بهادار و سایر اوراقی که برای

وصول درآمدهای عمومی منظور در بودجه عمومی دولت ، مورد استفاده قرار می‌گیرد .

در مجموع می‌توان گفت وزارت امور اقتصادی و دارائی ، اداره مالیه عمومی ، خزانه‌داری دولت و هدایت شبکه بانکی و تنظیم سیاستهای مالی و پولی کشور را برعهده دارد .

* سازمانهای زیر به این وزارت وابسته‌اند:

- سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های فنی و اقتصادی ایران
- سازمان مالی ، گسترش مالکیت واحدهای تولیدی
- شرکت سهامی چاپخانه دولتی ایران
- شرکت سهامی خدمات ، ماشینهای محاسب الکترونیکی
- سازمان حسابرسی جمهوری اسلامی ایران (شرکت دولتی)
- شرکت ملی انبارهای عمومی و خدمات گمرکی
- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
- سایر بانک ها
- سازمان بیمه مرکزی ایران
- شرکت های بیمه
- گمرک جمهوری اسلامی ایران

۲- وزارت بازرگانی :

هدف این وزارت فراهم نمودن موجبات توسعه و بهبود امور بازرگانی کشور است و به این منظور وظایفی به شرح زیر را برعهده دارد :

- تنظیم و اجرای سیاست ها ، خط مشی های و مقررات بازرگانی کشور
- تهیه و اجرای برنامه ها و طرح های توسعه بازرگانی داخلی و خارجی
- انعقاد قراردادهای بازرگانی با کشورهای خارجی
- تهیه و تدوین نظامات و مقررات واردات و صادرات و نظارت بر اجرای آن
- توجه به سیاست حمایت از تولیدات داخلی و حمایت از مصرف کننده
- تنظیم ضوابط و مقررات مربوط به نحوه ارائه خدمات مورد نیاز بازرگانی داخلی و خارجی کشور

- اقدام نسبت به بازاریابی و تشکل نمایشگاه های داخلی و بین المللی
- ایجاد ثبات لازم در قیمت مواد مصرفی از طریق بررسی و نظارت دائم و پیشنهاد اتخاذ تدابیر مقتضی جهت کنترل نوسان قیمت ها.

- نظارت بر توسعه و تجهیز شبکه توزیع در کشور
- بررسی و ایجاد هماهنگی در زمینه تهیه و توزیع کالاهای مورد نیاز
- اتخاذ تدابیر لازم درباره تهیه و پخش غله ، قند و شکر
- ❖ سازمان های زیر به وزارت بازرگانی وابسته اند:

- مرکز توسعه صادرات ایران
- شرکت سهامی قند و شکر کشور
- سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان
- سازمان مصرف تعاون شهر و روستا

- شرکت سهامی بازرگانی دولتی ایران
- شرکت سهامی فرش ایران
- سازمان گسترش خدمات بازرگانی
- شرکت سهامی نمایشگاههای بین‌المللی ایران
- شرکت خدمات مهندسی ایران
- شرکت سهامی کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران
- مؤسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی
- شرکت های حمل و نقل وابسته به وزارت بازرگانی

۳- وزارت تعاون

وزارت تعاون با تصویب قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران در شهریورماه سال ۱۳۷۰ از ادغام سازمان مرکزی تعاون کشور، سازمان مرکزی تعاونیهای معدنی، مراکز گسترش خدمات تولیدی و عمرانی و سایر دفاتر، سازمانها و اداراتی که در رابطه بابخش تعاونی در وزارت خانه‌ها و سازمانهای مختلف فعالیت می‌نمودند تشکیل گردید.

هدف از تشکیل این وزارت اعمال نظارت دولت در اجرای قوانین و مقررات مربوط به بخش تعاونی و حمایت و پشتیبانی از این بخش بوده است و در جهت تحقق این هدف وظایف زیر را برعهده دارد:

- اجرای آن قسمت از قانون و مقررات در رابطه بابخش تعاونی که مربوط به دولت می‌شود و نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات بخش تعاونی

- تهیه لوایح قانونی و آئین نامه‌های این قانون و اساسنامه‌ها و آئین‌نامه‌های تعاونی‌ها مطابق قانون .
- جلب و هماهنگی حمایت‌ها و کمک‌ها و تسهیلات و امکانات دولتی و عمومی
- جهت بخش تعاونی‌ها با همکاری دستگاههای اجرایی ذیربط
- تشویق و کمک و همکاری در تأسیس و گسترش تعاونیها با جذب و جلب همکاری و مشارکت عموم مردم و شوراهای اسلامی کشوری
- ایجاد زمینه‌های همکاری و هماهنگی و تعاون بین تعاونیها و همچنین بین اتحادیه‌های تعاونی یا بین بخش تعاونی و سایر بخشهای اقتصادی
- کمک به فعالیتهای تبلیغاتی ، آموزشی ، فرهنگی ، فنی ، علمی ، تحقیقاتی و صنعتی لازم برای بخش تعاونی با همکاری اتحادیه‌های تعاونی
- انجام معاملات لازم و ارائه خدمات مورد نیاز بخش تعاونی
- اجرای برنامه‌های ترویج و آموزش تعاون برای تفهیم و تعمیم روشها و برنامه‌های مختلف تعاونی و انتشار کتب و نشریات مورد لزوم تعاونی
- راهنمایی مسوولان تعاونیها در امور حقوقی ، مالی ، اداری و هدایت آنها
- درجهت استفاده از روشها و سیستم‌های بهتر
- فراهم آوردن موجبات صدور تولیدات تعاونیها
- حسابرسی از تعاونیها در صورت تقاضا و شکایت‌های اعضاء در حدود امکانات
- فراهم آوردن تسهیلات لازم درجهت دستیابی تعاونیها به مواد اولیه ، وسایل و کالاهای مورد نیاز
- جلوگیری از فعالیت اشخاص حقیقی و یا حقوقی که به هر نحو از نام یا عنوان تعاونی سوء استفاده می‌کنند .

- تنظیم برنامه و تعیین نحوه کمکهای اعتبار در حدود مقررات و اختیارات از طریق بانکها و مؤسسات اعتباری و کمکهای دولتی به تعاونیها

۴- وزارت کار و امور اجتماعی:

تنظیم روابط کارگرو کارفرما ، حفظ و صیانت نیروی کار و بارعایت موازین اسلامی و مصالح عمومی ، بررسی و برآورد نیروی انسانی و فرصت‌های اشتغال و تربیت نیروی انسانی ماهر و نیمه ماهر مورد نیاز صنایع کشور در جهت رسیدن به اشتغال کامل و فراهم آوردن امکانات رفاهی و ارائه خدمات اجتماعی به کارگران و ارتقاء بینش اسلامی و آگاهیهای عمومی آنها، هدف از تشکیل وزارت کار و امور اجتماعی است .

این وزارت در جهت تحقق اهداف فوق ، وظایفی که به شرح زیر خواهد آمد ، را برعهده دارد:

- جمع‌آوری آمار و اطلاعات در زمینه نیروی انسانی کشور و مطالعه و تجزیه و تحلیل و نتیجه‌گیری از آنها به منظور توصیه به دستگاههای برنامه‌ریزی کشور جهت نیل به اشتغال کامل

- بررسی نوسانات کار و بیکاری و امکانات اشتغال در کشور و انجام راهنماییهای شفلی

- بررسی دلایل و عوامل بیکاری از قبیل بیکاریهای فصلی و اتفاقی و تنظیم برنامه‌های خاص اشتغال به منظور از بین بردن این نوع بیکاریها

- بررسی دستمزد در صنایع و حرف مختلف به منظور مقایسه با شاخص هزینه

زندگی

- نظارت بر امور طبقه بندی مشاغل و تعیین حداقل دستمزد در صنایع و حرف مختلف با توجه به میزان بهره‌وری کار
- پیشگیری از بروز اختلافات ناشی از اجرای مقررات قانون کار از طریق ریشه‌یابی آنها و وضع مقررات مناسب
- بازرسی مستمر از کارگاهها و کارخانجات کشور و برقرار کردن مبانی حفاظتی و بهداشتی (محیطی) و انطباق شرایط کار با قوانین و مقررات موجود
- بررسی و شناخت عوامل مختلف در زمینه اختلافات دسته جمعی کارگران و اتخاذ تدابیر لازم در جهت رفع اختلافات مذکور
- تأمین نیروی انسانی ماهر و نیمه ماهر در چهارچوب اقتصاد ملی و طرحهای عمرانی با توجه به نیازمندیهای کشور و سیاست کلی دولت
- توسعه شرکت‌های تعاونی مصرف کارگران و آموزش عالی و عملی در زمینه هدایت و توسعه شرکت‌های تعاونی کارگری و نظارت دقیق در گردش آنها
- فراهم ساختن وسائل رفاه کارگران از طریق ایجاد تأسیسات و خدمات رفاهی در کارگاهها و فراهم آوردن تسهیلات لازم جهت تأمین مسکن کارگران
- ایجاد باشگاههای ورزشی و تفریحی و مراکز رفاهی و توسعه و تجهیز باشگاههای موجود و شناسائی و پرورش استعداد های هنری و ورزشی کارگران
- کمک به توسعه سازمانهای کارگری و کارفرمایی و بالا بردن کیفیت کار آنها

* سازمانهای زیر به وزارت کار و امور اجتماعی وابسته‌اند:

- سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای
- مؤسسه عالی حفاظت و بهداشت کار
- مؤسسه کار و تأمین اجتماعی

۵- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

فراهم آوردن موجبات تأمین بهداشت و درمان کلیه افراد کشور از طریق تعمیم و گسترش خدمات بهداشتی، درمانی و آموزشی هدف این دستگاه را تشکیل می‌دهد. وزارت مذکور برای تحقق هدف خود وظایف اساسی زیر را برعهده دارد ::

- تعیین سیاست و خط مشی کلی بهداشت و درمان کشور و همکاری در تنظیم خط مشی‌های آموزش عالی پزشکی و پیراپزشکی با توجه به اولویت امر بهداشت در حفظ سلامت افراد جامعه

- تأمین بهداشت محیط و نظارت بر بهسازی محیط زیست سراسر کشور

- نظارت بر تأمین و تعمیم بهداشت صنعتی.

- پیشگیری از بروز و شیوع بیماری‌های واگیردار و قابل انتقال و انجام اقدامات لازم

جهت کنترل و ریشه کن کردن آنها در سراسر کشور

- توسعه خدمات بهداشتی به ویژه با تأکید بر: آموزش بهداشت عمومی، خدمات

بهداشتی ویژه بهداشت مادر و کودک و بهداشت خانواده

- توزیع عادلانه امکانات و تسهیلات بهداشتی و درمانی کشور با تأکید بر اولویت

بهداشت و رفع نیاز مناطق روستایی و محروم

- نظارت بر انجام اقدامات بهداشتی، درمانی برای پیشگیری و از بین بردن

بیماری‌های مشترک بین انسان و دام

- تأمین درمان افراد جامعه با توجه به سیاست‌ها و خط مشی کلی منطبق بر اصل

۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

- صدور یا لغو پروانه کار برای تأسیس و بهره‌برداری مؤسسات درمانی، صاحبان

حرف مختلف پزشکی و پیراپزشکی و نظارت بر فعالیت‌های درمانی مراکز و مؤسسات

درمانی بخش دولتی و غیردولتی

- تأمین خدمات درمانی بیمه شدگان سازمان تأمین اجتماعی با توجه به قانون تأمین اجتماعی

- تأمین خدمات درمانی کارمندان دولت با توجه به قانون تأمین خدمات درمانی مستخدمین دولت

- بررسی امکانات درمانی کشورهای خارج به منظور اعزام بیمارانی که امکان درمان آنها در داخل کشور فراهم نیست .

- تهیه و تعیین ضوابط و مقررات مربوط به ورود، نگهداری، ساخت مواد اولیه دارویی، غذایی آرایشی و تدارک و توزیع فرآورده‌های مربوطه

- شناخت و استفاده از امکانات داخلی کشور برای تهیه و فرآورده‌های دارویی و انحصار و کنترل کامل ورود دارو و تهیه، تولید و توزیع آن در سطح کشور و استفاده از نام علمی داروها.

- تأمین نیروی انسانی پزشکی و پیراپزشکی مورد نیاز و تأسیس مجموعه‌های آموزشی و پژوهشی با هماهنگی و همکاری دستگاههای ذیربط

- اجرای طرحهای آموزشی لازم برای گسترش کیفی و کمی آموزش نیروی انسانی در زمینه امور بهداشتی و درمانی

• سازمانهای زیر به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی وابسته‌اند:

- انستیتو پاستور ایران

- سازمان بهزیستی کشور

- سازمان انتقال خون ایران

- سازمان تأمین اجتماعی
- شرکت سهامی دارویی کشور
- شرکت سهامی داروپخش
- شرکت سهامی تجهیزات پزشکی ایران
- سازمانهای منطقه‌ای بهداشت و درمان استانیها
- دانشگاههای علوم پزشکی سراسر کشور

* آشنایی بانهادهای انقلاب اسلامی

حقیقت آن است که پس از وقوع هر انقلابی و ایجاد تغییری بنیادین در یک جامعه اصلی ترین و مبرم ترین وظیفه‌ای که در برابر رهبران انقلاب و رهبران آن تغییر قرار می‌گیرد، دگرگونی نهادها و سمبل‌ها و نشانه‌های حاکمیت قبلی است که مشخص ترین و شاید اساسی ترین نشانه و یادگار هر حاکمیت نظام اداری و اجرائی آن باشد که تغییر آن پدیده مشترک همه انقلابها نیز تاکنون بوده است .

شکی نیست که هر حکومت و نظامی برای تحقق اهداف و اجرای منویات خود نیاز به یک سیستم اداری مؤثر و مطمئن دارد که (نظام اداری را تعریف کرده‌اند به مجموعه‌ای که موجبات ازقوه به فعل درآوردن اهداف سایر نظامها و مجموعه حاکمیت را فراهم می‌آورد).

این مجموعه در عین حال که به اهداف کلی و مقاصد اصلی حاکمیت اعتقاد قلبی دارد ، هدف طبیعی و اصلی آن نیز تسهیل در اجرای تصمیمات حکومتی و تلاش دلسوزانه برای تحقق اهداف آن باشد .

به همین اعتبار پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی و تشکیل نظام جمهوری اسلامی همانند همه انقلابهای دنیا، تشکل های سازمانی دربرگیرنده

نیروهای مؤمن و تلاش‌گر انقلابی یکی پس از دیگری ایجاد شدند تا موجبات سازمانی انجام ماموریت‌های مناسب و مورد نظر انقلاب اسلامی فراهم گردد.

الف: در زمینه دفاعی و امنیتی، کمیته انقلاب اسلامی، دادسراها و دادگاههای انقلاب اسلامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و بسیج مستضعفین تشکیل گردیدند.

ب: در زمینه اعتقادی و عمرانی، جهاد سازندگی و هیئت‌های هفت نفره واگذاری زمین و سازمان صنایع ملی تشکیل شدند.

ج: در زمینه خدماتی، رفاهی و محرومیت زدایی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، بنیاد مهاجرین جنگ تحمیلی، بنیاد مستضعفان و جانبازان، بنیاد شهید انقلاب اسلامی، کمیته امداد امام خمینی (ره) بنیاد پانزده خرداد پدیدار گردیدند.

د: در زمینه فرهنگی و آموزشی، نهضت سوادآموزی، جهاد دانشگاهی، شورای عالی انقلاب فرهنگی سازمان تبلیغات اسلامی و دفتر تبلیغات قم ایجاد شدند. جای تردید باقی نمانده است که اگر نیروهای مسلمان و انقلابی در این قالب‌های مقدس سازمانی شکل نیافته بودند و در مواقع حساس و تعیین کننده در صحنه‌ها و عرصه‌های گوناگون، وارد عمل نشده بودند اکنون وضعیت دیگری داشتیم و بحث پیروزی‌ها و موفقیت‌ها مرهون تلاش فرزندان انقلاب در این نهادهای انقلابی است.

❖ جایگاه قانونی نهادهای انقلاب اسلامی

اولین اقدام در خصوص تعیین جایگاه قانونی نهادهای انقلاب اسلامی در ساختار اجرائی و مدیریتی کشور مصوبه شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران است. ماده واحده‌ای که در ۵۹/۵/۲۵ در شورای انقلاب به تصویب رسید حکایت از آن دارد که:

«کارکنان نهادهای انقلابی از قبیل ، جهاد سازندگی ، بنیاد شهید ، نهضت سوادآموزی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی ، مشمول مقررات قانون کار نمی باشد .»
در تبصره ذیل این ماده واحده آمده است :

« نهادهای انقلاب به ارگانهایی اطلاق می گردد که بنابر نیاز دوران بعد از انقلاب اسلامی ایران با تصویب مراجع قانونگذاری به وجود آمده باشند .»
در مجلس اول شورای اسلامی قانونی به تصویب رسید که روح کلی آن اجازه می دهد کارکنان سایر ادارات و دستگاههای اجرایی از نظر قانونی می توانند در نهادهای انقلاب اسلامی مامور به خدمت شوند .

تبصره ذیل یکی از این مواد این قانون دولت را موظف نمود ظرف مدت ۲ ماه ضوابط نهاد انقلابی را به ضمیمه فهرست نهادهای انقلاب اسلامی موجود تهیه و به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید . لایحه مربوطه پس از مدتی تهیه و به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردید ، مضمون این لایحه قانونی به شرح ذیل است :

« منظور از نهاد انقلاب اسلامی موضوع این قانون ، واحد سازمانی مشخصی است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی براساس ضرورت ها و نیازهای انقلاب اسلامی بنابه فرمان ولی فقیه و یا به ابتکار و اراده مردم به صورت خودجوش ایجاد گردیده و سپس به طور مستقیم و غیرمستقیم مورد تأیید رهبری ، شورای انقلاب و مجلس شورای اسلامی قرار گرفته است و یا در اجرای قانون اساسی بعد از انقلاب تأسیس گردیده است .

باتصویب قانون محاسبات عمومی جدید در شهریور ماه ۱۳۶۶ یکی از اشکال سازمانی معمول در تشکیلات و نظام اجرایی کشور نهادهای عمومی غیردولتی منظور گردیده است .

در تعریف آمده نهاد عمومی غیردولتی واحد سازمانی است که براساس قانون و برای ارائه خدمات عمومی تشکیل گردیده و یا می‌گردد. ذیل این ماده پیش‌بینی شده اسامی این نهادهای تهیه و به تصویب مجلس برسد که در حال حاضر اسامی جهت طی مراحل نهائی قانونی در مجلس شورای اسلامی تحت بحث و بررسی است.

«ویژگیهای نهادهای انقلاب اسلامی:

۱- مدیریت مشارکتی:

یکی از ویژگیهای مهم که در حقیقت در نهادهای انقلابی بوده است مدیریت جمعی است. مثلاً در جهاد سازندگی، شورای مرکزی را در بالاترین سطح مدیریت آن داریم و در بنیاد مسکن شورای بنیاد عالیترین رکن تصمیم‌گیری است.

۲- مردمی بودن نهادهای انقلاب اسلامی:

در تعریف قانونی این واحدها نیز مردمی بودن و اتصال آنها با توده‌های مردم اشاره شده است و به همین دلیل نیز تشکلهای دولتی شناخته نشدند.

۳- بافت مومن و متعهد نهادهای انقلاب اسلامی:

نیروهای انسانی آنها دارای اعتقاد قبلی بوده و به تعبیری از فرهنگ ادراکی در کار برخوردارند. (درکنار دو فرهنگ تقویمی و یا احساسی عاطفی)

۴- انعطاف پذیری سازمانی:

آمادگی برای ماموریت های متنوع حسب ضرورت شرایط یا تشخیص مراجع ذیصلاح از دیگر ویژگیهای این نهادهاست. جهادسازندگی هم درجنگ هم در عمران و هم در خدمات رسانی فعالیت می کند.

۵- مشارکت مردمی:

سازماندهی نهادهای انقلاب اسلامی به گونه ای است که به سهولت می تواند از مشارکت مردم بهره گیرد اعم از مشارکت فکری مدیریتی، بدنی جسمانی و یامالی اقتصادی.

۶- هماهنگی با سیاستهای دولت:

نهادهای در کوتاه ترین زمان ممکن خود را با سیاستها، خط مشی ها و برنامه های دولت تطبیق داده و جایگاه خود را در نظام اجرایی کشور پیدا کردند و خود را در استراتژی وجهت گیری کلی دولت مستحیل کردند.

